

Opinnäytetyö (AMK)

Sosionomi

Nsostk14

2017

Milja-Elina Huhta, Marleena Hänninen

VUOROPÄIVÄKOTI VILLA KAMOMILLAN LASTEN VANHEMPIEN KOKEMUKSIA VUOROHOIDOSTA

Milja-Elina Huhta & Marleena Hänninen

VUOROPÄIVÄKOTI VILLA KAMOMILLAN LASTEN VANHEMPIEN KOKEMUKSIA VUOROHOIDOSTA

Tämä on tutkimus vuorohoidon laadusta ja toteutumisesta vuoropäiväkoti Villa Kamomillassa Paraisilla. Vuoropäiväkoti on avattu vuonna 2015 ja tutkimuksen tavoitteena on antaa tietoa päiväkodin henkilökunnalle siitä, miten vanhemmat kokevat vuorohoidon toteutuvan päiväkodissa. Tutkimuksessamme on kaksi tutkimuskysymystä: "Miten vanhemmat kokevat vuorohoidon toteutuvan Villa Kamomillassa?" sekä "Mitä vanhemmat toivoisivat kehitettävän Villa Kamomillan vuorohoidossa ja päiväkodin varhaiskasvatuksessa?". Tutkimuksemme teoriaosuudessa olemme perehtyneet varhaiskasvatukseen ja sen tavoitteisiin, sekä kasvatusyhteistyöhön ja vuorohoitoon.

Tutkimus on toteutettu kirjekyselynä Villa Kamomillassa. Kyselylomakkeeseen valitsimme erityyppisiä kysymyksiä, joiden avulla pyrimme selvittämään miten vanhemmat kokevat hoidon toteutuvan Villa Kamomillassa ja mitä kehitettävää vanhempien mielestä hoidossa olisi. Kyselylomakkeita jaoimme suomeksi ja ruotsiksi, yhteensä 38 kappaletta. Lomakkeet jaettiin kaikille Paraisen vuorohoitoa käyttävien lasten vanhemmille. Kyselyyn vastasi 20 vanhempaa.

Aloitimme tutkimuksen teon jo keväällä 2016 ottamalla yhteyttä vuoropäiväkodin johtajaan ja kysymällä olisivatko he päiväkodissa kiinnostuneita tällaisesta tutkimuksesta. Varsinainen tutkimus alkoi loppusyksystä 2016, kun toinen meistä meni harjoitteluun kyseiseen päiväkotiin. Kyselylomakkeet jaettiin tammikuussa 2017 ja vastauksia ryhdyttiin analysoimaan tammikuun loppuun.

Tutkimustulokset ovat pääosin erittäin positiivisia päiväkodin kannalta. Suurin osa vastaajista oli hyvin tyytyväisiä päiväkodin toimintaan. Koemme, että saimme vastaukset tutkimuskysymykseemme. Vanhemmat olivat yleisesti ottaen tyytyväisiä vuorohoidon toteutumiseen Villa Kamomillassa ja tutkimuksen avulla saimme selville muutamia kehittämisen kohteita Villa Kamomillassa.

ASIASANAT:

Varhaiskasvatus, päivähoito, vuorohoito, kasvatusyhteistyö

Milja-Elina Huhta & Marleena Hänninen

PARENTS EXPERIENCES ABOUT SHIFT CARE IN A SHIFT DAY CARE CENTER VILLA KAMOMILLA

This is a research about shift care and its quality in shift day care center Villa Kamomilla in Parainen. Villa Kamomilla was opened in 2015 and this research's aim is to give information to day care centre's staff about how parents feel the shift care comes true in Villa Kamomilla. In this research there is two research questions: "How parents feel shift care comes true in Villa Kamomilla?" and "What parents think Villa Kamomilla should develop in Villa Kamomilla's shift care and early childhood education?". In this researches theory part we have explored early childhood education and its goals, parental partnership and shift day care.

This research is done by questionnaire in Villa Kamomilla. In the questionnaire we had multiple choice questions and open questions. With these questions we tried to find out how parents feel the shift care comes out in Villa Kamomilla, and what would they like to develop about day care. Questionnaires were handed by both Finnish and Swedish, altogether 38 pieces. The questionnaires were handed to all parents whose children need shift day care in Parainen. 20 parents answered the questionnaire.

We started to do the research in spring 2016. We took contact to Villa Kamomilla's manager and asked if they in the day care center would be interested in this kind of research. The actual research started in autumn 2016 when the other one of us started an internship in Villa Kamomilla. The questionnaires were handed in January 2017 and the answers were analysed in the end of January. The results of questionnaire were mostly very positive in the day care centre's perspective. Most of the parents who answered the questionnaire were very satisfied about the day care centre's function. We think that we got answers to our research questions. Parents were mainly satisfied how the shift care works in Villa Kamomilla and with the research we got some things to develop in Villa Kamomilla.

KEYWORDS:

Early childhood education, daycare, shift daycare, parental partnership

SISÄLTÖ

1 JOHDANTO	6
2 VARHAISKASVATUS	8
2.1 Varhaiskasvatuksen määritelmä	8
2.2 Varhaiskasvatukseen liittyvä lainsäädäntö	9
2.3 Varhaiskasvatuksen tavoitteet	10
2.4 Kasvatusyhteistyö ja vanhemmuuden tukeminen varhaiskasvatuksessa ja vuorohoidossa	12
3 VUOROHITO OSANA PÄIVÄHOITOA	15
3.1 Vuorohoidon tarve	15
3.2 Vuorohito lakiin perustuvana toimintana	17
3.3 Hoidon erityispiirteet	18
3.4 Vuorohito Paraisilla	21
4 TUTKIMUKSEN TOTEUTUS	22
4.1 Tutkimustehtävän määrittely	22
4.2 Tutkimuksen tavoitteet ja tutkimuskysymykset	22
4.3 Tutkimusmenetelmät ja aineiston analyysi	24
5 TUTKIMUKSEN TULOKSET	28
5.1 Taustatietoa vastaajista	28
5.2 Vuorohoidon toteutuminen Villa Kamomillassa vanhempien näkökulmasta	28
5.3 Vanhempien kehitysehdotuksia Villa Kamomillan vuorohoitoon ja varhaiskasvatukseen	32
6 YHTEENVETO	37
6.1 Keskeistä tutkimuksen tuloksista	37
6.2 Tutkimuksen luotettavuus	37
6.3 Pohdinta	38
LÄHTEET	40

LIITTEET

Liite 1. Kyselylomake suomeksi

Liite 2. Kyselylomake ruotsiksi

Liite 3. Tutkimuslupa

KUVAT

Kuva 1. Vuorohoidossa olevien lasten määrä vuosina 2007-2013. THL 2014 **Virhe.**
Kirjanmerkkiä ei ole määritetty.

KUVIOT

Kuvio 1. Vanhempien kokemus siitä, vastaako vuorohoito perheen tarpeita 31

1 JOHDANTO

Tämä on tutkimus vuorohoidon laadusta ja toteutumisesta vuoropäiväkoti Villa Kamomillassa Paraisilla. Vuoropäiväkoti on avattu vuonna 2015 ja tutkimuksen tavoitteena on antaa tietoa päiväkodin henkilökunnalle siitä, miten vanhemmat kokevat vuorohoidon toteutuvan päiväkodissa ja mitä kehitettävää päiväkodin toiminnassa vielä olisi.

Vuorohoito on iltaisin, öisin sekä viikonloppuisin tapahtuvaa lasten hoitoa ja kasvatusta (Lasten päivähoidon tilannekatsaus 2005, 45). Käsite vuorohoito kattaa siis ympärivuorokautisen hoidon lisäksi myös lasten iltahoidon ja sitä voi tarjota päiväkotia tai perhepäivähoitoa. Vuorohoidon seurauksena lapset ovat hoidossa hyvin vaihtelevasti ja lapsia tulee ja lähtee hoidosta pitkin päivää. Lapsilla on myös hyvin erilaiset viikkorytmit, toiset ovat hoidossa melko säännöllisesti ja toiset hyvinkin vaihtelevasti. Vuorohoidon erityispiirteet vaativat omanlaisiaan järjestelyjä ja voivat aiheuttaa ongelmia niin lapsille, vanhemmille kuin vuorohoidon työntekijöillekin. Vuorohoitoa tarjotaan pääasiassa vanhempien työn vaatimien tarpeiden mukaisesti. (Mahkonen 2012, 96.) Muun muassa Lammi-Taskulan (2011, 77) mukaan esimerkiksi kauppojen aukioloaikojen pidentäminen on lisännyt vuorohoidon tarvetta.

Kun lapsi aloittaa päivähoidon, on erittäin tärkeää huolehtia siitä, että hän saa tarpeeksi tukea ja aikaa uuteen tilanteeseen sopeutumiseen, jotta hän tuntisi olonsa turvallisesti. Lapsi tarvitsee myös hoitajan, johon hän voi kiintyä. Hän tarvitsee riittävän pienen, turvallisen ja mahdollisimman pysyvän lapsiryhmän, josta hän voi löytää ystäviä ja jossa hän voi tuetusti harjoittaa taitojaan. (Kanninen & Sigfrids 2012, 65.) Vuorohoidossa kaikki tämä voi olla hankalaa. Vuoropäiväkodeissa monet työntekijät tekevät vuorotyötä eivätkä ole paikalla joka päivä, jolloin lapsen voi hoidon alkaessa olla vaikeaa kiintyä kenenkään aikuiseen. Myös lapsiryhmät vaihtelevat lasten ollessa hoidossa eri vuorokauden aikoihin. Tämä voi vaikeuttaa lapsen ystäväystymistä muiden ryhmän lasten kanssa ja aiheuttaa turvattomuuden tunnetta.

Vuoropäiväkoti Villa Kamomilla on erittäin kodinomainen ja viihtyisä päiväkotia Paraisilla. Päiväkoti sijaitsee rakennuksessa, joka on ennen toiminut lastenkotina. Päiväkodin tilat ovat sopivan kokoiset ja kodikkaat, päiväkotia ympäröi metsä ja se sijaitsee lähellä asuinalueita. Päiväkodin kodikkuus on tärkeä asia erityisesti vuoropäiväkodissa. Vuorohoidossa lapset voivat viettää pitkiä aikoja erossa vanhemmistaan ja olla esimerkiksi yöhoidossa, jolloin on erityisen tärkeää, että lapsi tuntee olonsa turvallisesti ja viihtyy hoitoympäristössä.

Tässä raportissa kuvaamme ensin teoriaa varhaiskasvatuksesta ja vuorohoidosta Suomessa ja myös Paraisilla. Perehdymme muun muassa vuorohoitoa koskevaan lainsäädäntöön ja vuorohoidon erityispiirteisiin. Tutkimusosassa kuvaamme tutkimusprosessin, tulosten analysoinnin ja keskeiset tutkimustulokset. Lopuksi pohdimme tutkimuksen tekoa prosessina ja omaa onnistumistamme tutkimuksen teossa.

Tämän tutkimusprosessin aikana astui voimaan uusi valtakunnallinen Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet (18.10.2016). Kirjoitusprosessimme oli ollut silloin jo jonkin aikaa käynnissä, joten tässä raportissa olemme ottaneet huomioon niin vanhan (2005) kuin uuden (2016) Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet.

2 VARHAISKASVATUS

2.1 Varhaiskasvatuksen määritelmä

Valtakunnallisen varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa (2005) Varhaiskasvatus määritellään pienten lasten eri elämäntilanteissa tapahtuvaksi kasvatukselliseksi vuorovaikutukseksi, jonka tavoitteena on edistää lasten tasapainoista kasvua, kehitystä sekä oppimista. Vanhempien ja varhaiskasvatuksen yhteistyö on tärkeää, jotta yhteinen kasvatustehtävä muodostaisi lapsen kannalta hyvän ja mielekkään kokonaisuuden. Varhaiskasvatus koostuu hoidon, kasvatuksen ja opetuksen kokonaisuudesta, jota yhteiskuntamme järjestää, tukee ja valvoo. Varhaiskasvatus on suunnitelmallista ja tavoitteellista vuorovaikutusta ja yhteistoimintaa, jossa on keskeinen merkitys lapsen omaehtoisella leikillä. Varhaiskasvatuksen lähtökohtana on kasvatustieteelliseen, etenkin varhaiskasvatukselliseen, mutta myös laaja-alaiseen, monitieteiseen tutkimukseen ja tietoon sekä pedagogisten menetelmien hallintaan perustuva kokonaisvaltainen näkemys lasten kasvusta, kehityksestä sekä oppimisesta. (Stakes 2005, 11.)

Uusi vuonna 2016 ilmestynyt Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet kuvaa varhaiskasvatusta yhteiskunnalliseksi palveluksi, jolla on monia tehtäviä. Uuden Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa kerrotaan, että varhaiskasvatus on lasten tasa-arvoa ja yhdenvertaisuutta edistävä palvelu, joka ehkäisee syrjäytymistä. Myös uudessa Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa korostetaan huoltajien kanssa tehtävän yhteistyön tärkeyttä. (Opetushallitus 2016, 14.)

Lapsiryhmän toiminnan suunnittelun sekä toteuttamisen lähtökohtana ovat ryhmän ja jokaisen lapsen yksilölliset tarpeet, vireys, ikä ja vanhempien kanssa sovitut käytännöt. Havainnoimalla kasvattajat oppivat tuntemaan lapset ja lapsiryhmän paremmin saaden selville lasten tarpeita ja toiveita päivähoiton eri tilanteissa. Ryhmän käytäntöjä kehitetään ja toimintaa suunnitellaan ja muokataan siten, että saavutetaan kaikille lapsille asetetut tavoitteet. (Järvinen ym. 2011, 124-125.) Varhaiskasvatuksessa on tärkeää painottaa lapsuuden itseisarvoista luonnetta, ohjata lasta ihmisenä kasvamisessa ja vaalia lapsuutta (Stakes 2005, 13).

Laadukkaan varhaiskasvatuksen edellytys on ammattitaitoinen henkilöstö. On tärkeää, että koko kasvatusyhteisöllä ja jokaisella yksittäisellä kasvattajalla on vahva ammatill-

nen osaaminen ja tietoisuus. Varhaiskasvatusta järjestetään valtakunnallisten linjausten mukaisesti varhaiskasvatuspalveluissa, joista yleisimpiä ovat päiväkotitoiminta, perhepäivähoito sekä erilainen avoin toiminta. Varhaiskasvatuspalveluja tuottavat kunnat, järjestöt, yksityiset palveluntuottajat sekä seurakunnat. (Stakes 2005, 11.)

2.2 Varhaiskasvatukseen liittyvä lainsäädäntö

Maamme varhaiskasvatusta ja päivähoitoa varten on tehty varhaiskasvatuslaki. Varhaiskasvatuslaissa säädetään lapsen oikeudesta varhaiskasvatukseen. Lakia sovelletaan kunnan, kuntayhtymän ja muun palvelujen tuottajan järjestämään varhaiskasvatukseen, jota annetaan päiväkodissa, perhepäivähoitona tai jonain muuna varhaiskasvatuksena. Varhaiskasvatuslain mukaan varhaiskasvatuksella tarkoitetaan lapsen suunnitelmallista ja tavoitteellista kasvatuksen, opetuksen ja hoidon muodostamaa kokonaisuutta, jossa erityisesti nousee esiin pedagogiikka. (Varhaiskasvatuslaki 580/2015, 1§.) Varhaiskasvatuslain mukaan päivähoitoa voivat saada lapset, jotka eivät ole vielä oppivelvollisuusikäisiä ja erityisolosuhteissa on myös vanhempien lasten mahdollista saada päivähoitoa (Varhaiskasvatuslaki 36/1973, 2§).

Päiväkodissa tai perhepäivähoidossa olevalle lapselle on tehtävä henkilökohtainen varhaiskasvatussuunnitelma. Varhaiskasvatussuunnitelma laaditaan lapsen kasvatuksen, opetuksen ja hoidon toteuttamiseksi. Varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjataan tavoitteet lapsen varhaiskasvatuksen toteuttamiseksi lapsen kehitystä, hyvinvointia ja oppimista tukevalla tavalla. Siihen kirjataan myös kuinka ja millaisten toimenpiteiden avulla tavoitteisiin pyritään pääsemään. Suunnitelmaan tulee myös kirjata lapsen tarvitseman tuen tarve, tukitoimenpiteet sekä niiden toteuttaminen. (Varhaiskasvatuslaki 580/2015, 7a§.) Nykyään varhaiskasvatussuunnitelma on pakollinen tehdä Varhaiskasvatuslain puitteissa kaikille päivähoidon piiriin saapuville, kun taas ennen laki sosiaalihuollon asiakkaan asemasta ja oikeuksista määrätti, että asiakkaalle laaditaan palvelu-, hoito-, kuntoutus- tai muu vastaava suunnitelma sosiaalihuoltoa toteutettaessa (Laki sosiaalihuollon asiakkaan asemasta ja oikeuksista 812/2000).

Varhaiskasvatussuunnitelman tavoitteena on yksilöllisyyden ja vanhempien näkemysten huomioon ottaminen toiminnan järjestämisessä. Suunnitelman perusteella koko henkilöstön on helpompi toimia johdonmukaisesti lapsen yksilölliset tarpeet tiedostaen. Henkilöstön tulee havainnoida lapsen kehitystä systemaattisesti ja tietoisesti ja havainnointitieto tulee ottaa huomioon toiminnan suunnittelussa ja yhdessä vanhempien

kanssa tehtävissä varhaiskasvatussuunnitelmissa. Suunnitelmassa otetaan myös huomioon lapsen kokemukset, sen hetkiset tarpeet ja tulevaisuuden tavoitteet, mielenkiinnonkohteet, vahvuudet ja lapsen yksilölliset tuen ja ohjauksen tarpeet. Varhaiskasvatussuunnitelmaa luodessa kiinnitetään huomiota erityisesti lapsen kehitystä vahvistaviin myönteisiin puoliin. Lapsen hyvinvointiin liittyvät huolen aiheet ja ongelmat otetaan esille hyvin konkreettisesti ja niihin mietitään ratkaisuja yhdessä vanhempien kanssa. (Stakes 2005, 32-33.)

Henkilöstö laatii lapsen varhaiskasvatussuunnitelman yhteistyössä lapsen vanhempien tai muiden huoltajien kanssa. Lastentarhanopettajan pätevyyden omaava henkilö vastaa suunnitelman laatimisesta päiväkodeissa. Lapsen mielipide on selvitettävä ja otettava huomioon kun varhaiskasvatussuunnitelmaa laaditaan. On myös mahdollista, että lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laatimiseen osallistuu lapsen kehitystä ja oppimista tukevat muut viranomaiset, asiantuntijat tai muut tarvittavat tahot. Varhaiskasvatussuunnitelman toteutumista on arvioitava ja suunnitelma on päivitettävä vähintään kerran vuodessa. Jos lapsen tarpeet edellyttävät sitä, niin suunnitelma tulee tarkastaa ja päivittää useammin. (Varhaiskasvatuslaki 580/2015, 7a§.) Vanha Päivähoitolaki vaiheni yksittäisestä lasta koskevasta varhaiskasvatussuunnitelman tekemisestä, mutta vaiheittain uudistuvaan varhaiskasvatuslakiin on kirjattu, että varhaiskasvatussuunnitelma tehdään jokaiselle päivähoidon piiriin saapuvalle (Mahkonen 2012, 143 & Varhaiskasvatuslaki 580/2015, 7a§). Ennen uudistunutta varhaiskasvatuslakia varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa määrättiin tekemään lapsille henkilökohtainen varhaiskasvatussuunnitelma ja laki sosiaalihuollon asiakkaan asemasta ja oikeuksista määrittä, että asiakkaalle laaditaan palvelu-, hoito-, kuntoutus- tai muu vastaava suunnitelma sosiaalihuoltoa toteutettaessa (Laki sosiaalihuollon asiakkaan asemasta ja oikeuksista 812/2000) (Stakes 2005, 32).

2.3 Varhaiskasvatuksen tavoitteet

Varhaiskasvatuksen ensisijaisena tavoitteena on lapsen kokonaisvaltaisen hyvinvoinnin edistäminen. Kun lapsi voi hyvin, hänellä on mahdollisimman hyvät oppimisen, kasvun ja kehittymisen edellytykset. Lapsen hyvinvointia voidaan edistää huolehtimalla lapsen perustarpeista, terveydestä sekä toimintakyvystä. Lapsen tulee kokea olevansa tärkeä ja arvostettu, hänet täytyy hyväksyä ja hänen täytyy saada tulla nähdyksi ja

kuulluksi. Varhaiskasvatuksessa olisi tärkeää kohdata lapsi hänen yksilöllisten tarpeiden ja persoonallisuuden mukaisesti. Lapsen tulisi myös tuntea olevansa tasa-arvoinen, kiinnittämättä huomiota sukupuoleen, sosiaaliseen tai kulttuuriseen taustaan. (Stakes 2005, 15.)

Sosiaali- ja terveysalan tutkimus- ja kehittämiskeskuksen Stakesin mukaan varhaiskasvatuksessa pyritään siihen, että lapsi oppisi jo päivähoidossa kolme ihmisenä kasvamisen kasvatuspäämäärää, jotka viitoittavat toimintaa tasapainoisesti ja riittävän syvästi. Nämä kolme päämäärää ovat henkilökohtaisen hyvinvoinnin edistäminen, toiset huomioon ottavien käyttäytymismuotojen ja toimintatapojen vahvistaminen ja itsenäisyyden asteittainen lisääminen. (Stakes 2005, 13.)

Henkilökohtaisen hyvinvoinnin edistämisessä tärkeää on se, että lapsi oppii kunnioittamaan toisten lasten yksilöllisyyttä. Henkilökohtaisen hyvinvoinnin edistämällä luodaan pohjaa sille, että kukin lapsi voi toimia ja kehittyä omana ainutlaatuisena persoonaan. Toiset huomioon ottavien käyttäytymismuotojen ja toimintatapojen vahvistaminen tarkoittaa varhaiskasvatuksen päämääränä sitä, että lapsi oppii ottamaan muut huomioon ja välittämään toisista. Lapsen tulee oppia suhtautumaan myönteisesti itseensä, toisiin ihmisiin, erilaisiin kulttuureihin ja ympäristöihin. Varhaiskasvatuksen tulisi pyrkiä luomaan omalta osaltaan edellytyksiä hyvän yhteiskunnan ja yhteisen maailman muodostumiselle. Itsenäisyyden asteittainen lisääminen kasvatuspäämääränä tarkoittaa sitä, että lapsi omien edellytystensä mukaisesti kykenee huolehtimaan itsestään sekä läheisistään ja tekemään elämänsä koskevia päätöksiä ja valintoja. Lapsen tulee saada iloa oppiessaan huolehtimaan itsestään ja hän saa luottaa omaan osaamiseensa. Lapsi saa oppia omatoimisuutta siten, että huolenpito ja turva ovat kuitenkin koko ajan lähellä. (Stakes 2005, 14.)

Mahkosen mukaan päivähoidon ensisijainen tavoite on tukea päivähoidossa olevien lasten koteja näiden kasvatustehtävässä ja yhdessä vanhempien kanssa edistää lapsen persoonallisuuden tasapainoista ja turvallista kehitystä. Ammattilaisten tulisi taas puolestaan tarjota lapselle jatkuvat, turvalliset ja lämpimät ihmissuhteet, monipuolisesti lapsen kehitystä tukevaa toimintaa sekä lapsen lähtökohdat huomioon ottaen suotuisa kasvuympäristö. (Mahkonen 2012, 36.)

Uudessa varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa viitataan Varhaiskasvatuslakiin, kun puhutaan varhaiskasvatuksen tavoitteista (Opetushallitus 2016, 15). Varhaiskasvatustlain mukaan varhaiskasvatuksen tavoitteena on edistää lapsen kokonaisvaltaista

kasvua, terveyttä ja hyvinvointia, tukea lapsen edellytyksiä oppimiseen ja edistää elinikäistä oppimista. Varhaiskasvatustilain mukaan varhaiskasvatuksen tavoitteena on myös toteuttaa lapsen eri osa-alueisiin perustuvaa pedagogista toimintaa ja mahdollistaa myönteisiä oppimiskokemuksia, varmistaa terveellinen, turvallinen ja kehittävä varhaiskasvatusympäristö, turvata lapsia kunnioittava toimintatapa ja mahdollisimman pysyvät vuorovaikutussuhteet. Tavoitteena on myös tarjota kaikille yhdenvertaiset mahdollisuudet varhaiskasvatukseen ja antaa valmiuksia ymmärtää ja kunnioittaa kaikkia ja erilaisia kulttuureja, tunnistaa lapsen yksilöllinen tuen tarve ja järjestää lapselle tarvittava tuki sekä kehittää lapsen vuorovaikutus- ja yhteistyötaitoja ja niin ollen edistää lapsen toimimista vertaisryhmässä sekä ohjata eettisesti kestävään ja vastuulliseen toimintaan. (Varhaiskasvatustilain 580/2015, 2a§.)

2.4 Kasvatusyhteistyö ja vanhemmuuden tukeminen varhaiskasvatuksessa ja vuorohoidossa

Kasvatuskumppanuudessa (nyk. kasvatusyhteistyö, Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet 2016) on kyse siitä, että sekä vanhemmalla että varhaiskasvatuksen ammattilaisella on olennaista ja tärkeää tietoa lapsesta ja hänen kehityksestään. Molempuolinen kunnioitus sekä vanhempien ja kasvattajien yhteiset tavoitteet lapsen kasvatuksesta ovat kasvatuskumppanuuden pohjana. Kasvatuskumppanuus edellyttää kaikilta osapuolilta jatkuvuutta, sitoutuneisuutta ja vastavuoroisuutta. Joskus vuorovaikutus vanhempien ja kasvatushenkilöstön välillä voi olla haasteellista. Kasvatuskumppanuuden toteutumismahdollisuudet ovat sekä kasvatushenkilöstön että vanhempien vastuulla. Kasvatuskumppanuudessa on kyse vanhempien osallisuudesta ja kuulluksi tuleamisen kokemuksesta. (Piironen-Malmi & Strömberg 2008, 62.)

Kasvatuskumppanuuden tavoitteena on saavuttaa yhteinen ymmärrys lapsesta. Vanhemmat ovat lapsensa asiantuntijoita ja tuntevat hänet parhaiten, mutta päiväkodin ammattilaisilla on tietoa esimerkiksi siitä, miten lapsi käyttäytyy ryhmässä. Työntekijät saavat vanhemmilta arvokasta tietoa lapsen yksilöllisistä tarpeista ja piirteistä. (Häkkinen ym. 2014, 39.)

Kasvatuskumppanuutta voidaan sanoa määrittelevän neljä eri näkökohtaa. Nämä näkökohdat ovat kulttuuriset arvot, perheen elämän todellisuus, päiväkodin organisaatio sekä päiväkodin henkilökunnan ammatillinen pätevyys. Kulttuurisilla arvoilla tarkoitetaan sitä, millaisia arvoja ja rooleja perheessä on ja millaisia odotuksia niihin sisältyy.

Perheen elämän todellisuudella tarkoitetaan sitä, miten perhe kokee oman elämänsä ja millaisessa tilanteessa perhe elää. Päiväkodin organisaatiolla ja henkilökunnan ammatillisuudella tarkoitetaan sitä, millaisia arvoja päiväkodissa korostetaan sekä tukevatko päiväkodin työntekijöiden työtavat ja henkilökunnan asenteet kasvatuskumppanuutta. (Häkkä ym. 2014, 37.)

Kasvatuskumppanuuden käsite saatettiin ennen sekoittaa sanaan yhteistyö. Muun muassa Järvinen (2009) mukaan kasvatuskumppanuus on kuitenkin yhteistyötä laajempi käsite, sillä siihen sisältyy myös ajatus vanhempien osallisuuden vahvistamisesta, kasvatuskumppanuuteen liittyvän osaamisen kehittämisestä ja toimintayksiköiden kumppanuuskulttuurin rakentamisesta uudelta pohjalta. Kasvatuskumppanuuden perusidea on etsiä vanhempia aktivoivia ja osallistavia yhteistyötapoja. Aito vuoropuhelu vanhempien ja päiväkodin työntekijöiden välillä on kuulemista puolin ja toisin, ja tämä mahdollistaa lapsen tuntemuksen ja yhteisen luottamisen synnyn. (Järvinen 2009, 118.) Nykyisessä varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa asiaa onkin selkeytetty korvaamalla sana kasvatuskumppanuus sanalla kasvatusyhteistyö. Uudessa varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa mainitaankin, että lasten huoltajilla tulee olla mahdollisuus osallistua varhaiskasvatuksen toiminnan ja kasvatustyön tavoitteiden suunnitteluun ja kehittämiseen. (Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet 2016, 23.)

Lapsen tarpeet eroavat riippuen siitä, onko hän säännönmukaisessa kokopäivähoitossa viitenä arkipäivänä viikossa, osapäivähoitossa esimerkiksi vain aamupäivisin tai vuorohoidossa yhtäjaksoisesti viikonpäivät. Ilta- ja yöhoitossa oleva lapsi tarvitsee aikuiselta selvästi enemmän aikaa, hoivaa ja huolenpitoa. Lapsella voi olla ikävä vanhempiaan, sillä iltatoimien suorittaminen ja nukkumaanmeno päivähoitossa lapsiryhmässä on erilaista kuin kotona. Jokaisen lapsen yksilölliset tarpeet tulisi ottaa vahvemmin huomioon vuorohoidossa. Vuoropäiväkodin tiloilta ja toiminnalta edellytetään enemmän kodinomaisuutta ja rauhallisuutta varsinkin iltaisin ja öisin, päivällä toiminta voi olla vilkkaampaa ja muistuttaa enemmän normaalia päiväkotia. (Sosiaali- ja terveysministeriö 1999, 35-36.)

Vuorohoidossa yhteistyö vanhempien kanssa on yhtä tärkeää kuin päivähoitossa muutenkin, jotta luottamuksellinen suhde syntyy ja lapsi kokee hoitajaksonsa turvallisina. Hoitoaikojen pituudesta ja vanhempien työolosuhteista johtuen yhteistyölle tulee kuitenkin asettaa myös tavallista suurempia tavoitteita. Lapsen ja vanhempien tunteminen ja yhteistyön merkitys varhaiskasvatuksen toteuttamisessa korostuu vuorohoidossa. Lapselle voidaan nimetä aluksi omahoitaja, joka tutustuu perheeseen tarkemmin ja oppii

tuntemaan lapsen tavat paremmin. Jos lapsi on hoidossa yhtäjaksoisesti useita päiviä, voi olla tarpeen luoda verkostoa lähisukulaisista tai naapureista lapsen tueksi pitkän hoitojakson ajaksi. (Sosiaali- ja terveysministeriö 1999, 35-36.)

Päivähoito tulee tutuksi suurimmalle osalle suomalaisista jo ennen perusopetusta. Päivähoidon työntekijöillä on koulutus ihmisten kohtaamiseen ja avun ja tuen tarjoamiseen vanhemmille. Vanhemmuuden tukemisessa työntekijöitä auttaa tieto lapsesta ja perheen elämäntilanteesta. Ammattikasvattajalla tulee olla tietoa perheiden elämäntilanteista ja kehitysvaiheista, jotta hän voi tukea ja auttaa vanhempia juuri heidän tarvitsemallaan tavalla. Perheillä on erilaisia arvoja, asenteita ja toimintatapoja, jotka vaikuttavat vanhempien tapoihin ratkaista erilaisia haasteita. (Järvinen ym. 2009, 15-16.) Vanhemmuuden tukeminen pohjautuu jokaisen perheen omiin tarpeisiin, ja kaikilla perheillä tulisi olla mahdollisuus saada tukea (Häkkä ym. 2014, 39).

Päivähoidossa vanhemmuutta voidaan tukea esimerkiksi keskustelemalla vanhempien kanssa siitä, mitkä asiat perheessä sujuvat. Näin voidaan löytää perheen vahvuuksia. (Järvinen ym. 2009, 16.) Ammattitaitoiset päiväkodin työntekijät etsivät keinoja tukea vanhempia ja vanhemmuutta, sillä päivähoidon tarkoituksena on tukea kodin kasvatusta. Kodin kasvatuksen tukeminen edellyttää yhteistyötä vanhempien ja päiväkodin työntekijöiden välillä. Kodin ja perheen kasvatustyön tukeminen on vanhempien ja varhaiskasvatuksen ammattilaisten sitoutumista yhteiseen kasvatustehtävään. (Järvinen ym. 2009, 125.)

3 VUOROHOIDO OSANA PÄIVÄHOITOA

3.1 Vuorohoidon tarve

Työskentely epätyypilliseen työaikaan iltaisin, öisin ja viikonloppuisin on viime vuosina lisääntynyt, kun monet palvelut ovat saatavilla lähes ympäri vuorokauden. Tämä on tuonut lisää haastetta työ- ja perhe-elämän yhteensovittamiseen. (Kinnunen ym. 2009, 127.) Tästä johtuen perheellisten vuorotyöläisten osalta myös tarve lasten vuoropäivähoitoon on lisääntynyt. Kansainvälisesti vertaillen Suomea voidaan pitää vuorohoidon edelläkävijänä. Vuorohoidon asemaa Suomessa tukee varhaiskasvatuslaki, joka velvoittaa kaikkia kuntia tarjoamaan hoitoa lapsille kaikkina niinä ajankohtina, joina sitä tarvitaan. Tästä huolimatta Suomessakaan vuorohoidon tarjonta ei usein välttämättä kohtaa kysyntää. Euroopan komission selvityksen mukaan Suomessa vain alle kaksi kolmannelta kunnista pystyy järjestämään vuorohoitoa kysynnän mukaisesti. Jotkut epäsäännöllisen työajan perheistä pystyvät järjestämään lastensa hoidon vanhempien työaikoja sovittamalla ja sosiaalisen verkoston turvin. (Jyväskylän ammattikorkeakoulu 2016.)

Uusin tilastotieto vuorohoidon tarpeesta on vuodelta 2013. Terveystieteiden tutkimuslaitos (THL) on tehnyt kuntakyselyn lasten päivähoidosta vuonna 2013. Tilastosta selviää, että vuonna 2013 vastanneissa kunnissa oli 14 163 vuorohoidossa olevaa lasta. Lukumäärä (14 163) suhteutettuna kunnallisessa päivähoitossa olleiden lasten lukumäärään (209 506) vastaavissa kunnissa voidaan todeta, että vajaa 7 prosenttia kunnan järjestämässä päivähoitossa olevista lapsista oli vuorohoidossa. Yli puolet, 52 % vuorohoidossa olevista lapsista oli ympärivuorokautisessa hoidossa öisin ja /tai viikonloppuisin. Kuten kuvasta 1 näkee, edelliseen, vuoden 2010 kyselyn tuloksiin verrattaessa on vuorohoidon osuus pysynyt lähes samana, sillä vuonna 2010 vuorohoidossa olevien lasten osuus oli myös noin 7 prosenttia. (THL 2014.) Kuvasta näkee myös, että vuorohoidon tarve on kasvanut hieman. Vuonna 2007 kyselyyn on vastannut 364 kuntaa ja vuorohoidossa olevien lasten lukumäärä on ollut 13 383. Vuonna 2013 kyselyyn on vastannut vähemmän kuntia (298 kuntaa), mutta vuorohoidossa olevien lasten lukumäärä on silti ollut suurempi.

Liitetaulukko 4. Lapset, joille järjestetään hoitoa iltaisin, öisin tai viikonloppuisin (=vuorohoido) 2007, 2010 ja 2013

	2007	2010	2013
Vuorohoidossa olevien lasten lukumäärä	13 383	13 462	14 163
näistä ympärivuorokautisessa hoidossa	-	-	7 334
Vastanneet kunnat yhteensä (n)	364	272	298
Vastaamatta jättäneet kunnat (n)	52	70	22

Vuonna 2013 vastanneissa kunnissa oli 98,8 prosenttia väestöstä.
 Vuonna 2010 vastanneissa kunnissa oli 91,2 prosenttia väestöstä.

Kuva 1. Vuorohoidossa olevien lasten määrä vuosina 2007-2013. THL 2014

Vuorohoidon tarpeen kasvusta on uutisoitu lähivuosina useaan otteeseen. 3.10.2013 julkaistu Ylen uutinen toteaa vuorohoidon lisääntyneen kautta maan. Espoon suomenkielisen varhaiskasvatuksen johtajan mukaan vuorohoidon tarve on lisääntynyt vajaan kymmenen vuoden aikana noin kolmanneksella. (Yle 2013.) Myös Koillissanomat on julkaissut uutisen tammikuussa 2011: ”Vuorohoidon tarve ja kysyntä entistä kovempaa Taivalkoskella”. Uutisen mukaan Taivalkosken vuoropäiväkoti siirtyi suurempiin tiloihin kasvaneen kysynnän takia. (Koillissanomat 2011.)

Alkuvuodesta 2016 voimaan tullut lakimuutos muun muassa kauppojen aukioloaikojen vapauttamisesta on monessa kunnassa lisännyt vuorohoidon tarvetta. 9.3.2016 julkaisussa Jyväskylän ammattikorkeakoulun uutisessa todetaan: ”Tarve lasten vuorohoidolle tulee kasvamaan useassa suomalaisperheessä vähittäiskaupan ja parturi- ja kampaa-mopalveluiden aukioloaikojen koskevan lakimuutoksen myötä. Vanhempien työskentely aikaisina aamuina, iltaisin, öisin ja viikonloppuisin rytmittää myös perheen lasten hoitotarpeet näille ajankohdille. Aukioloaikojen vapauttaminen edellyttää panostamista vuorohoidon laadun ja tarjonnan kehittämiseen, mutta myös työelämän käytäntöjen perheystävällisyyttä”. Myös Kaupunkilehti Turkulainen on uutisoinut huhtikuussa 2016 vuorohoidon tarpeen lisääntymisestä. Uutisessa todetaan, että kauppojen aukioloaikojen vapautuminen on luonut painetta varhaiskasvatukseen. Vuoden 2016 alusta vuorohoido on lisääntynyt Turussa, ja pääsiäisenä vuorohoidoa tarvitsevia lapsia oli kaksinkertainen määrä edelliseen vuoteen verrattuna. Uutisen mukaan vuorohoidon tarve on lisääntynyt niin merkittävästi, että syksystä 2016 alkaen Turussa on enemmän iltahoitoa tarjoavia päiväkoteja, kuin alkuvuodesta.

Myös Kaarinassa ilta- ja vuorohoidon lisääntynyt tarve on tuonut ruuhkaa kaupungin ainoaan vuorohoidon järjestävään päiväkotiin, mutta Kaarinan päivähoitojohtajan mu-

kaan tarpeeseen ei luultavasti pystytä vastaamaan, sillä hoitopaikoista on pulaa jo ennestään. Uutisen mukaan myös Raisiossa vuorohoidon tarve on lisääntynyt, mutta Raision päivähoidon johtaja ei usko tarpeen lisääntymisen johtuvan kauppojen aukioloaikojen vapautumisesta. (Turkulainen 2016.)

Sanomalehti Keski-Uusimaa on myös uutisoinut vuorohoidon tarpeen lisääntymisestä. Helmikuussa 2016 julkaistussa uutisessa todetaan vuorohoidon tarpeen kasvavan muun muassa kauppojen aukioloaikojen vapautumisen seurauksena. Keravalaisen vuoropäiväkodin johtaja Tarja Lahtinen mainitsee vuorohoidon tilanteen olevan nykyään aivan toinen, kuin silloin kun toiminta päiväkodissa aloitettiin 20 vuotta sitten. Vuoden 2016 tammikuussa vuoropäiväkodissa lapsia aloitti 87, kun 20 vuotta sitten vuorohoidossa oli lapsia vain 14. Uutisessa todetaan, että vuorohoito yleistyy sitä mukaa kun epätyypilliset työajatkin, sillä monissa ammateissa pientenkään lasten vanhemmat eivät välttämättä voi vaikuttaa työaikoihinsa. (Keski-Uusimaa 2016.)

12.1.2016 julkaistussa Savon Sanomien artikkelissa kauppojen aukioloaikojen vapautumisen seurauksesta arvellaan, että aukioloaikojen vapautuminen tulee näkymään vuorohoidossa. Iisalmen kaupungin päivähoidon johtaja pohtii uutisessa: ”Ne lapset, joiden vanhemmat ovat kaupassa töissä, ovat jo iltahoidossa. Mutta jos työvuorot kestävät nyt yhteentoista tai puoli kahteentoista illalla, niin silloin lasta ei voi enää hakea kotiin, vaan hän jää yöksi hoitoon. Yöhoidon tarve voi siis lisääntyä jonkin verran”. Myös Kuopion kaupungin varhaiskasvatusjohtaja toteaa, että poikkeavien työaikojen, iltahoidon ja yöhoidon tarve on lisääntynyt jonkin verran, ja kehitys on ollut samanlaista jo pidemmän aikaa. (Savon Sanomat 2016.)

3.2 Vuorohoito lakiin perustuvana toimintana

Suomen varhaiskasvatuslakia uudistetaan vaiheittain ja uudistuksen ensimmäinen vaihe tuli voimaan 1.8.2015 (Opetus- ja kulttuuriministeriö 2016). Suomessa käytetään siis vielä pääsääntöisesti vuonna 1973 säädettyä varhaiskasvatuslakia. Nykyisessä varhaiskasvatuslaissa ei ole säädöksiä, jotka koskisivat suoranaisesti ilta- ja vuorohoittoa. Varhaiskasvatuslaissa todetaan: ”Kunnan on huolehdittava siitä, että lasten päivähoitoa on saatavissa kunnan järjestämänä tai valvomana siinä laajuudessa ja sellaisin toimintamuodoin kuin kunnassa esiintyvä tarve edellyttää.” (Varhaiskasvatuslaki, 36/1973, 11§). Eli jos kunnassa on tarvetta vuorohoidolle, niin silloin sitä tulisi olla

myös saatavilla. Varhaiskasvatuslaissa määritetään myös, että lasten päivähoido on pyrittävä järjestämään siten, että se tarjoaa lapsen kasvatukselle ja hoidolle sopivan hoitopaikan ja jatkuvan hoidon sinä vuorokauden aikana, kuin sitä tarvitaan (Varhaiskasvatuslaki 36/1973, 2§).

Mahkosen mukaan kuitenkin vuorohoidoa koskevassa lainsäädännössä on tulkinnanvaraisia kohtia ja hänen mukaansa lainsäädäntöä tulisi tarkentaa ja täydentää. Laissa on jäänyt epäselväksi se, missä määrin päivähoitolain määräykset koskevat vuorohoidoa kaikkina vuorokauden aikoina. Varhaiskasvatuslaissa ei ole säännöksiä siitä, onko kunnalla aina velvollisuus järjestää lasten päivähoidoa kunnassa esiintyvän tarpeen mukaan kaikkina vuorokauden aikoina. Tulkinnanvaraista on myös se, onko kunnalla mahdollisuus rajoittaa vuorohoidon järjestämistä esimerkiksi niissä tilanteissa, kun toinen huoltajista on kotona. Oikeuskäytännön mukaan kuitenkin ainakin silloin jos molemmat vanhemmat ovat töissä ja lapsen vuorohoidon tarve eri vuorokauden aikoina johtuu vanhempien töistä, niin kunnan on silloin järjestettävä lapselle päivähoidoa vuorohoitona. (Mahkonen 2012, 35.)

3.3 Hoidon erityispiirteet

Vuorohoidossa toteutetaan varhaiskasvatusta samalla periaatteella kuin tavallisessa päivähoidossa. Lasten kanssa leikitään, heitä opetetaan ja samalla pidetään huolta perushoidosta. Vuorohoidossa on kuitenkin monia erityispiirteitä lasten ollessa hoidossa myös iltaisin, öisin ja viikonloppuisin.

Yhteisöllisyys on tärkeää jo pienille lapsille ja yhteisöllisyyden perustaa tulisi alkaa rakentaa mahdollisimman varhain. Yhteisöllisyys on ytimeltään ihmisen tunnekokemukseen perustuvaa, mutta siihen liittyy myös tiettyjen taitojen, muun muassa yhteisön ja ryhmän rakentamisen ja niiden toiminnan edistämisen oppiminen. Perusta näiden taitojen oppimiselle muotoutuu jo varhaislapsuuden ensimmäisissä ryhmän jäseneksi liittymisen tilanteissa. Päiväkodissa aikuisilla on yhteisöllisyyden muodostumisen kannalta oleellinen rooli, sillä he toimivat yhteisöllisyyden kehittymisen edistäjinä ja myös roolimalleina. Pienillä lapsilla on tietynlainen kehityksellinen herkkyys sosiaalisiin kontakteihin ja sosiaalisten taitojen harjoittamiseen, joten yhteisöllisyyteen tulisi kiinnittää huomiota juuri päiväkodissa. Positiivisten yhteisöllisyyden kokemusten ansiosta lapset kokevat yhteisöllisyyden myönteiseksi, ja tämä helpottaisi yhteisöllisyyden siirtymistä lapsen mukana toisiin yhteisöihin, esimerkiksi toiseen päiväkotiryhmään tai päiväkodista

kouluun. (Marjanen ym. 2013, 23-24.) Vuoropäiväkodissa yhteisöllisyyden rakentuminen lasten välille voi olla vaikeaa, sillä vuoropäiväkodissa ryhmät eivät ole samalla tavalla kiinteitä kuin tavallisessa päiväkodissa. Eri päivinä paikalla on eri lapsia, ja voi mennä monta päivää, etteivät lapset näe kavereitaan. (Komi 2011, 14.)

Vuorohoidossa lapsia tulee ja menee kokoajan pitkin päivää. Vanhempien vaihtelevien työaikojen takia lapsen hoitopäivä voi alkaa aikaisin aamulla, keskellä päivää tai vasta illalla. Vuorohoitoon tullessaan lasten voi olla vaikeaa tulla hetkessä mukaan siihen, mitä päiväkodissa parhaillaan ollaan tekemässä (Komi 2011, 15). Päiväkodissa jo olevilla lapsilla voi olla esimerkiksi leikki kesken, ja hoitoon tulevan lapsen pitäisi pystyä menemään leikkiin kesken mukaan. Illalla hoitoon tuleva lapsi voi odottaa innolla hoitoon menoa ja ystävien näkemistä, mutta hoitoon mentäessä muut lapset voivat olla jo rauhoittumassa ja iltapuuhissa. Toisaalta lapsi voi myös pelätä hoitoon menemistä yöksi, jos hän on tottunut esimerkiksi siihen, että äiti tai isä nukuttaa hänet joka ilta. Lastenpsykiatri Jari Sinkkosen mukaan lasta voi kuitenkin yrittää auttaa sopeutumisessa. Lapsilla voi esimerkiksi olla päivähoidossa mukana kuva äidistä, tai äidiltä tuoksuva vaate. Näin lapsi saa turvallisemman tunteen ja voi nukahtaa helpommin. (Hevonoja 2013.) Myös lapsen päiväunet voivat häiriintyä vuorohoidon takia. Lapsen hoitopäivä voi alkaa keskellä päivää jolloin päiväunia ei ehditä nukkua kotona ja päiväkodissa unet saattavat jäädä liian lyhyiksi. Päiväuni on kuitenkin kaikille lapsille tarpeellinen, sillä monet päivän tapahtumat ja aktiviteetit kuormittavat lasta. Riittävän unen avulla lapsi saa purettua päivän rasituksia jaksakseen keskittyä loppupäivän askareissa. (Koivunen & Lehtinen 2015, 25.)

Mitä pienempi lapsi on, sitä tärkeämpiä ovat päivittäiset rutiinit unen, syömisen, leikin ja levon suhteen (Mäkijärvi 2014, 77). Lapset tarvitsevat aikuisia, jotka luovat ennakoitavan ja turvallisen arjen päivittäin. Organisointi, ennakointi ja huolehtiminen siitä, että lapsella on läsnä olevia aikuisia tukenaan, muun muassa vähentävät riitelyä ja vahvistavat hyvää mieltä kotona ja päiväkodissa, sekä laskevat lapsen stressitasoa. (Marjamäki ym. 2015, 73). Rutiinit ovat tärkeitä myös vuorohoidossa. Kun lapsi tulee hoitoon vasta iltapäivällä, on hänen hyvä tietää, mitä seuraavaksi tapahtuu. Lapsi voi kuitenkin hämmentyä, kun iltahoidossa rutiinit ovat erilaisia kuin päivällä hoidossa ollessa. Vuorohoidossa olisikin erityisen tärkeää, että rutiinit pysyisivät samana päivittäin ja näin helpottaisivat lapsen sopeutumista vaihtuviin hoitoaikoihin.

Vuorohoidossa lapsi voi olla hoidossa montakin päivää peräkkäin ja nähdä monia muita lapsia, mutta pitkän hoitojakson jälkeen voi olla pitkä tauko hoidosta, jolloin lapsi

ei näe ystäviään ollenkaan. Lapsen kaverisuhteet tulisi kuitenkin turvata ja lapselle saada tunne ryhmäänkuulumisesta, vaikka hän olisikin paikalla vaihtelevina aikoina. (Siljamäki 2017, 37.) Hyvät ystävyysuhteet vahvistavat lapsen persoonallisuuden myönteistä kehitystä ja tarjoavat hyväksytyksi tulemisen, toveruuden ja yhteenkuuluvuuden tunteita. Myönteinen vuorovaikutus ystävien kanssa luo perustaa lapsen jokapäiväiselle hyvinvoinnille. Vuorovaikutustilanteissa opitaan sosiaalisia taitoja ja käsitellään konflikteja. (Häkkinen ym. 2014, 86.)

Vuorohoitoyksiköissä on usein iltaisin, öisin ja viikonloppuisin paikalla lastenhoitajat, eivätkä lastentarhanopettajat. Varhaiskasvatuslain mukaan jokaisella lapsella tulee kuitenkin olla oikeus monipuoliseen varhaiskasvatukseen, riippumatta hoitoajoista. Pedagoginen vastuu ja toiminnan suunnittelu kuuluvat ensisijaisesti lastentarhanopettajille heidän koulutuksensa myötä. Useat vuorohoidon työntekijät ovat kuitenkin huomanneet, että myös yksin tehtävissä lastenhoitajien ilt-, yö- ja viikonloppuvuoroissa on paljon pedagogisia ulottuvuuksia. Myös lasten viihtyminen täytyy ottaa huomioon pedagogiikan toteuttamisessa vuorohoidossa, jossa lapset elävät yksilöllisissä rytmeissään. Vuorotyön takia koko tiimi on harvoin paikalla samaan aikaan, mikä vaikeuttaa esimerkiksi toiminnan suunnittelua ja tiedonkulkua. Myös yhteydenpito vanhempiin voi olla haastavaa, sillä vuorotyötä tekeillä vanhemmilla voi olla pitkiä arkivapaita, jolloin toiminnasta täytyy muistaa tiedottaa hyvissä ajoin. (Malinen ym. 2016, 23.)

Vuorohoidossa lasten määrä vaihtelee eri vuorokauden aikoina ja viikonpäivinä. Työntekijöiden suhteet vanhempiin voivat muuttua läheisimmiksi esimerkiksi vaihdettaessa kuulumisia ”herkkien ajankohtien” – esimerkiksi iltamyöhään - tuonti- ja hakutilanteissa. Kun lapsia on vähän ja päiväkodissa hiljaista, jää työntekijöille myös enemmän aikaa lasten yksilölliseen huomiointiin. Yksilöllinen huomiointi on lapsen kasvun, kehityksen ja oppimisen kannalta keskeisen tärkeää. (Malinen ym. 2016, 23.) Forsterin (2015,44) mukaan huomion saaminen on yksi ihmisen perustarpeista, ja lapsi joka ei saa positiivista huomiota, päätyy lopulta hakemaan sitä negatiivisesti. Myös Heleniuksen ja Lummelahden (2014) mukaan on tärkeää, että aikuinen huomioi jokaista lasta päivän mittaan, sillä myös itsenäisesti toimivat ja leikkivät lapset tarvitsevat välillä aikuista ja kaipaavat aikuisen katsekontakteja. Vuorovaikutus aikuisen kanssa on lapselle välttämättömä lapsen positiivisen kehityksen ja oppimisen kannalta. (Helenius & Lummelahti 2014, 230.)

3.4 Vuorohoito Paraisilla

Vuorohoitoa ja/tai yöhoitoa järjestetään Paraisten kunta-alueella Villa Kamomillan päiväkodissa. Vuorohoitoa järjestetään sivistyslautakunnan vahvistamien vuorohoitoperiaatteiden mukaisesti. Vuorohoito on kunnan järjestämää erillistä palvelua, eikä siihen ole subjektiivista oikeutta. Päivähoitohakemukseen tulee liittää työnantajan todistus vanhemman työajoista. Vuorohoidolla tarkoitetaan arkisin ennen klo 6.30 ja klo 17.00:n jälkeen sekä kaikkea lauantaisin, sunnuntaisin ja muina pyhäpäivinä annettavaa hoitoa. Vanhempien on ilmoitettava hoidon tarpeesta päiväkotiin viimeistään kaksi viikkoa etukäteen. Jos hoidon tarpeen muutoksista ilmoitetaan lyhyemmällä varoitusajalla, hoito järjestetään mahdollisuuksien mukaan henkilöstöresurssien ja vahvistetun työvuorolistan puitteissa. (Paraisten kaupunki 2016.)

Vuoropäiväkoti Villa Kamomillan johtajan Annika Ekbladin mukaan vuorohoito on pysynyt lähes samalla tasolla Paraisilla jo pitkään (2000-luvun alusta). Paraisilla on ollut vuorohoidossa lähes aina hieman alle tai hieman yli 50 lasta. Villa Kamomillan aloitettua toimintansa puolitoista vuotta sitten lapsia oli vuorohoidossa vain 30. Puolessatoista vuodessa lukema on kasvanut tasaisesti nykyiseen lukumäärään, joka on hieman alle 50 lasta. Ilta- ja viikonloppuhoitoa tarvitaan Paraisilla poikkeuksia lukuun ottamatta jatkuvasti. Yöhoidolle on tarvetta tällä hetkellä vain noin 1-2 kertaa kuukaudessa. Yöhoidon tarve kuitenkin vaihtelee, sillä esimerkiksi syksyllä 2016 yöhoidolle oli tarvetta noin 3-4 kertaa kuukaudessa.

4 TUTKIMUKSEN TOTEUTUS

4.1 Tutkimustehtävän määrittely

Tässä tutkimuksessa kartoitimme vanhempien mielipiteitä ja kokemuksia vuorohoidosta ja sen laadusta vuoropäiväkotia Villa Kamomillassa. Aluksi tarkoituksena oli tutkia sekä vanhempien että työntekijöiden mielipiteitä ja kokemuksia vuorohoidosta, mutta yhdessä työelämäkumppanimme kanssa tulimme siihen tulokseen, että pelkästään vanhempien näkökulmassa on riittävästi tutkittavaa. Se oli myös työelämäkumppanillemme riittävän kattava aihe. Sovimme kuitenkin tutkimuksen alussa päiväkotia Villa Kamomillan henkilökunnan kanssa, että he saavat miettiä, tuleeko heille mieleen jotain tiettyä osa-aluetta, jota he haluaisivat meidän tutkivan. Loppujen lopuksi päädyimme yhdessä siihen tulokseen, että tutkimme vanhempien mielipiteitä ja kokemuksia vuorohoidosta vuoropäiväkotia Villa Kamomillassa.

Tutkimme vanhempien mielipiteitä ja kokemuksia vuorohoidosta ja sen laadusta vain Villa Kamomillan vanhemmilta, eli tutkimuksesta saatuja tietoja ei voi yleistää kaikkiin vuorohoidon yksiköihin. Halusimme selvittää miten vanhemmat kokevat vuorohoidon, esimerkiksi mitkä ovat vanhempien näkökulmasta vuorohoidon ongelmakohtia ja mihin he taas ovat tyytyväisiä. Vuorohoidossa voi olla haastavaa informaation kulku ja kasvatuskumppanuudelle tulee myös uudet haasteet, joten oli myös mielenkiintoista tietää, miten vanhemmat kokivat tällaiset asiat vuorohoidossa. Tutkimuksesta tulee siis hyötymään Villa Kamomillan työntekijät, lapset ja vanhemmat. Kun Villa Kamomilla pystyy tutkimustulosten pohjalta kehittämään toimintaansa, niin päiväkodin hoidon laatu paranee ja se hyödyttää niin lapsia kuin vanhempiakin. Kysymyslomakkeita jaettiin yhteensä 38 kappaletta ja vastauksia saimme 20 kpl.

4.2 Tutkimuksen tavoitteet ja tutkimuskysymykset

Tutkimuksessa täytyy olla asetettuna täsmälliset tavoitteet, sillä muuten voidaan helposti tutkia vääriä asioita. Jos mitattavia käsitteitä ei ole tarkoin määriteltä, eivät mitaustuloksetkaan voi olla päteviä. Tutkimuslomakkeen kysymysten tulee mitata oikeita asioita ja niiden tulee kattaa tutkimuskysymykset kokonaan. (Heikkilä 2014, 27.) Tämän tutkimuksen tavoitteena on saada tietoa siitä, miten vuoropäiväkotia Villa Kamomil-

lan lasten vanhemmat kokevat vuorohoidon ja sen laadun Villa Kamomillassa. Tutkimuksen tavoitteena on palvella mahdollisimman hyvin Villa Kamomillan henkilökuntaa ja antaa heille tietoa siitä, miten vanhemmat kokevat varhaiskasvatuksen ja hoidon toteutuvan Villa Kamomillassa. Tutkimuksen tavoitteena on myös antaa Villa Kamomillan henkilökunnalle tietoa siitä, miten toimintaa päiväkodissa voitaisiin mahdollisimman hyvin kehittää vanhempien ja perheiden vaatimalla tavalla, parempaan varhaiskasvatukseen pyrkimällä.

Tutkimuksen ongelmanasettelulla tarkoitetaan sellaisen ongelman rajaamista ja muotoilua, joka tutkimuksessa pyritään ratkaisemaan. Ongelmanasettelulla tarkoitetaan myös tutkimuksen tekemistä motivoivan ja ohjaavan pohdinnan muotoilemisesta tutkimuksen tavoitteeksi. Keskeistä ongelmanasettelussa on pohtia, millaista tietoa tutkittavasta asiasta on tavoitteena tuottaa. Nämä tavoitteet ohjaavat tutkijaa tietyntyyppisten kysymysten esittämiseen tutkittavasta asiasta. Tutkimuksen edetessä ongelmanasettelu lopulta konkretisoituu tutkimuksen tarkoiksi tutkimuskysymyksiksi. (Jyväskylän yliopisto 2014.) Pohdimme tutkimuskysymystä pitkään, ennen kuin päädyimme lopullisiin tutkimuskysymyksiimme. Yritimme muodostaa kysymykset niin, että kyselylomakkeemme vastaisi mahdollisimman hyvin näihin kysymyksiin ja saisimme tietoa ja vastauksia mahdollisimman laajasti. Lopullisiksi tutkimuskysymyksiksi valikoitui lopulta:

1. Miten vanhemmat kokevat vuorohoidon toteutuvan Villa Kamomillassa?
2. Mitä vanhemmat toivoisivat kehitettävän Villa Kamomillan vuorohoidossa ja päiväkodin varhaiskasvatuksessa?

Näiden tutkimuskysymysten pohjalta laadimme kyselylomakkeen, jonka kysymykset pyrkivät vastaamaan ja antamaan tietoa näihin tutkimuskysymyksiin. Olimme aloittaneet kyselylomakkeen teon jo ennen kuin aloimme tarkasti pohtimaan lopullisia tutkimuskysymyksiämme. Tästä johtuen kyselylomakkeen teko vaikutti lopullisiin tutkimuskysymyksiimme, sekä tutkimuskysymyksen pohdinta vaikutti kyselylomakkeen kysymysten muotoilemiseen.

4.3 Tutkimusmenetelmät ja aineiston analyysi

Tutkimusmenetelmänä tässä tutkimuksessa on kysely, joten tutkimus on kvantitatiivinen eli määrällinen tutkimus. Kvantitatiivisella tutkimuksella tarkoitetaan tutkimusta, jossa selvitetään lukumääriin ja prosenttiosuuksiin liittyviä kysymyksiä ja se edellyttää riittävän suurta ja edustavaa otosta. Aineiston keruussa käytetään tyypillisesti valmiita standardoituja tutkimuslomakkeita, joissa on valmiit vastausvaihtoehdot. Kvantitatiivisen kyselyn tyypillisiä tiedonkeruumenetelmiä ovat muun muassa kysely ja haastattelu. Tutkimuksen tuloksia voidaan havainnollistaa taulukoiden ja kuvioiden avulla. Aineistosta saatuja tuloksia pyritään yleistämään tutkittua havaintoyksikköä laajempaan joukkoon. Kvantitatiivinen tutkimus auttaa selvittämään olemassa olevan tilanteen, mutta sillä ei pystytä tarpeeksi selvittämään asioiden syitä. (Heikkilä 2014, 15-17.)

Tutkimusta varten tehdyssä kyselyssä oli kuitenkin myös avoimia kysymyksiä, jotka tekevät tutkimuksesta osittain myös kvalitatiivisen eli laadullisen tutkimuksen. Kvalitatiivisessa tutkimuksessa aineistoa kerätään usein vähemmän strukturoidusti kuin kvantitatiivisessa ja aineisto on yleensä tekstimuotoista. Kvalitatiivinen tutkimus hyödyntää muun muassa psykologian ja muiden käyttäytymistieteiden oppeja. Kvalitatiivinen tutkimus sopii hyvin toiminnan kehittämiseen, vaihtoehtojen etsimiseen ja sosiaalisten ongelmien tutkimiseen. Kvalitatiivisen tutkimuksen avulla voidaan myös antaa virikkeitä jatkotutkimuksille. (Heikkilä 2014, 15.)

Päätimme tutkia vanhempien mielipiteitä vuorohoidosta ja sen laadusta kyselyn avulla. Valitsimme kyselyn siksi, koska mielestämme tutkimusmenetelmä ei saa olla vanhemmille liian työläs, sillä lapsiperheiden vanhemmilla on varmasti paljon kiireitä. Pyrimme laatimaan kyselylomakkeeseen (liitteet 1 ja 2) vain tärkeitä kysymyksiä ja pyrimme pitämään kyselyn kohtuullisen mittaisena, jotta se olisi suhteellisen nopea ja vaivaton täyttää.

Kyselylomake on toteutettu kirjekyselynä ja se on jaettu perheille, joiden lapsi/lapset ovat vuorohoidossa. Jos kyseessä on eroperhe, niin lomake on annettu molemmille vanhemmille. Muutoin lomakkeita on jaettu yksi perhettä kohden. Ruotsinkielisille perheille jaettiin ruotsinkielinen kyselylomake. Kyselylomake pyydettiin palauttamaan noin kaksi viikkoa sen jakamisen jälkeen. Kyselylomakkeita on jaettu yhteensä 38 kappaletta, lomakkeista 17 on jaettu suomenkielellä ja 21 ruotsinkielellä. Neljään perheeseen on annettu kaksi lomaketta vanhempien eron vuoksi (molemmille vanhemmille omat) ja kaksi lomaketta on jaettu esikoulussa olevien lasten perheille. Nämä esikoululaiset ovat

satunnaisesti Villa Kamomillassa hoidossa, kun he tarvitsevat esikoulun lisäksi vuoro-
hoitoa.

Valitsimme tämän tutkimuksen aineistonkeruu menetelmäksi kyselylomakkeen kirjeky-
selynä, eli paperisena versiona. Kysely on yksi aineistonkeruun perusmenetelmistä
(Hirsjärvi ym. 2000, 178-179). Kyselylomake olisi ollut mahdollista toteuttaa myös inter-
netissä. Koimme kuitenkin, että kirjekysely on tämän tutkimuksen kannalta parempi
vaihtoehto, sillä tutkimuksen kohdejoukko on tässä tutkimuksessa melko pieni, vaikka-
kin se käsittää koko perusjoukon. Perusjoukolla tarkoitetaan kaikkia mahdollisesti tutkit-
tavia henkilöitä, eli tässä tutkimuksessa Paraisten vuorohoitoa käyttävien lasten van-
hempia. (Vehkalahti 2008, 42-43.) Uskomme, että saamme enemmän vastaajia kyse-
lyyn, kun se on konkreettisesti heillä. Jos olisimme toteuttaneet kyselyn internetin väli-
tyksellä, niin se olisi voinut helposti unohtua vanhemmilta kotiin päästyään.

Kysely tunnetaan Survey-tutkimuksen keskeisenä menetelmänä. Englannin kielessä
termi survey tarkoittaa sellaisia kyselyn, haastattelun sekä havainnoinnin muotoja,
joissa aineistoa kerätään standardoidusti. Siinä tutkimuksen kohdehenkilöt muodosta-
vat otoksen tai näytteen tietystä perusjoukosta, joka tämän tutkimuksemme kohdalla on
Paraisten vuorohoitoa käyttävien lasten vanhemmat. Kyselytutkimuksen etuna on se,
että niiden avulla voidaan kerätä laajatutkimusaineisto siten, että tutkimukseen voidaan
saada paljon osallistujia ja kyselyn avulla on helppo myös kysyä paljon asioita. Kysely-
menetelmä on tehokas tutkijan kannalta. Kyselytutkimuksella on myös haittapuolensa.
Tutkija ei voi tietää kuinka tosissaan ja rehellisesti vastaajat ovat vastanneet kyselyyn
ja kuinka tosissaan he ovat sen ottaneet. Kyselyn vastausvaihtoehdot voivat myös olla
vastaajan näkökulmasta puutteellisia ja niin ollen väärinymmärryksiä on vaikeaa kont-
rolloida. (Hirsjärvi ym. 2000, 182.)

Tutkimuksemme kyselylomake koostui monivalintakysymyksistä, asteikkoihin, eli skaa-
loihin perustuvasta kysymystyypistä sekä avoimista kysymyksistä. Monivalintakysy-
myksissä on annettu valmiit vastausvaihtoehdot, joista vastaaja valitsee joko yhden tai
useamman sopivan vaihtoehdon. Asteikkoihin eli skaaloihin perustuva kysymystyyppi
on sellainen jossa esitetään väittämiä ja vastaaja valitsee vastausvaihtoehdoista sen,
mikä kuvaa parhaiten sitä, kuinka voimakkaasti hän kokee olevansa samaa mieltä tai
eri mieltä kuin esitetty väittämä. Avoimet kysymykset ovat sellaisia, joissa esitetään ky-
symys ja sen alle jätetään tyhjää tilaa vastausta varten. (Hirsjärvi ym. 2000, 185-187.)

Tutkimuksemme kannalta koimme parhaaksi vaihtoehdoksi sen, että sisällytämme kyselyymme niin avoimia, skaaloihin perustuvia kuin monivalintakysymyksiäkin. Monivalintakysymyksiä tutkimuksessamme oli vain muutama, joissa kartoitimme esimerkiksi sitä, milloin perheillä on vuorohoidon tarvetta. Suurin osa kysymyksistä oli skaaloihin perustuvia. Kyselyssämme lähes kaikissa kysymyksissä skaalana oli aina, lähes aina, harvoin ja ei koskaan. (Hirsjärvi ym. 2000, 188.) Kun mitataan asenteita ja mielipiteitä, niin yksi useimmin käytetyistä ja sopivimmista vaihtoehdoista on Likertin asteikko ja me myös teimme Likertin asteikon mukaisia skaaloihin perustuvia kysymyksiä (Aaltola & Valli 2010, 118). Avoimia kysymyksiä kyselylomakkeessamme on viisi. Skaaloihin perustuvat ja monivalintakysymykset olivat meidän mielestä hyviä siksi, että niistä saatuja vastauksia on helpompaa vertailla keskenään ja niiden käsittely on kätevämpää kuin avointen kysymysten. Myös kaavioiden ja taulukoiden laatiminen vastauksista on helpompaa kun on käytetty skaaloihin ja monivalintakysymyksiin perustuvia kysymyksiä. Pidimme myös mielessämme sen, että kyselymme vastaajat ovat todennäköisesti kiireisiä lapsiperhearkea pyörittäviä henkilöitä. Skaaloihin perustuvat ja monivalintakysymykset ovat nopeampia vastata. (Hirsjärvi ym. 2000, 188.)

Halusimme kuitenkin, että vastaajilla on mahdollisuus vastata omin sanoin ja juuri niin kuin heistä itsestään tuntuu. Siksi valitsimme mukaan myös avoimia kysymyksiä. Avointen kysymysten voivat osoittaa, mikä on keskeistä ja tärkeää vastaajien ajattelussa. Avoimista kysymyksistä tulee myös esille paremmin vastaajien tunteet ja niiden voimakkuus asiaa kohtaan. (Hirsjärvi ym. 2000, 188.) Halusimme pitää kyselylomakkeen melko lyhyenä, sillä emme halunneet, että jotkut vanhemmat kokisivat sen vievän liikaa aikaa pituuden vuoksi ja sen takia jättäisivät vastaamatta kyselyyn. Koimme kuitenkin, että saimme tehtyä sellaisen kyselylomakkeen, josta saamme tietoa juuri niistä asioista, joista haluamme. Kyselylomakkeen alkuun teimme lähetekirjelmän, jossa kerroimme mitä tutkimme ja mihin käytämme vastauksia (Hirsjärvi ym. 2000, 191). Painotimme myös sitä, että vastaukset ovat nimettömiä. Lisäksi kerroimme lähetekirjelmässä, että vastauksia tullaan käyttämään vain opinnäytetyössämme ja sen valmistuttua hävitämme kaikki vastaukset.

Kyselymme monivalinta- ja skaaloihin perustuvista kysymyksistä saadaan kvantitatiivista eli määrällistä aineistoa. Avoimista kysymyksistä saamme taas kvalitatiivista eli laadullista aineistoa. (Murray Thomas 2003, 1-3.) Kvantitatiivista ja kvalitatiivista aineistoa analysoidaan eri menetelmin.

Palautettujen kyselylomakkeiden kvantitatiivisia, eli monivalinta- ja skaaloihin perustuvia kysymyksiä aloimme analysoimaan siten, että meillä oli paperilla jokainen kysymys ja vastausvaihtoehto erikseen. Kävimme vastauslomakkeet yksi kerrallaan läpi ja laitoimme tukkimiehen kirjanpidolla ylös vastausvaihtoehdon taakse viivan sen mukaan, mitä kukin oli lomakkeeseen vastannut. Kun kaikki vastaukset oli käyty läpi, laskimme vastausvaihtoehtojen takana olevat viivat yhteen ja näin saimme tietää, kuinka moni vastaajista oli valinnut minkäkin vastausvaihtoehdon. Kun palautettujen lomakkeiden yhteislukumäärä ja vastausten jakauma oli tiedossa, lukumäärät oli helppo muuttaa prosenteiksi. Niin saimme vastaukset numeeriseen muotoon.

Suurin osa avoimista kysymyksistä olivat täydentäviä avoimia kysymyksiä eli niillä pyrimme saamaan lisätietoa joihinkin skaaloihin perustuviimme kysymyksiin. Täydentävillä avoimilla kysymyksillä pyrimme saamaan tietoa siitä, mitä vanhemmat toivoisivat parannettavan. Esimerkiksi kysymykseen ”Kuinka paljon saitte mielestänne tietoa vuorohoidosta ja sen järjestämisestä päiväkodilta ennen hoidon alkua?” oli liitetty avoinkysymys ”Jos ette saaneet mielestänne tarpeeksi tietoa, niin mistä asioista olisitte halunneet saada enemmän tietoa?”.

Laadullista aineistoa voidaan analysoida monin eri tavoin. Analyysitavat voidaan jakaa karkeasti kahdella tavalla: selittämiseen pyrkivä lähestymistapa, missä käytetään usein tilastollista analyysia ja päätelmien tekoa sekä ymmärtämiseen pyrkivä lähestymistapa, jossa käytetään yleensä laadullista analyysia ja päätelmien tekoa. Tavallisimmat laadullisen aineiston analyysimenetelmät ovat teemoittelu, tyypittely, sisällönerittely, diskurssianalyysi ja keskusteluanalyysi. (Hirsjärvi ym. 2007, 219.) Tutkimuksemme kannalta on tärkeää selvittää, mitä mieltä vanhemmat ovat hoidosta Villa Kamomillassa ja mitä parannettavaa vanhempien mielestä voisi olla. Tämän ja vähäisten avoimien vastausten takia olemme päättäneet kirjata kaikki avointen kysymysten vastaukset Tutkimuksen tulokset-osioon, jotta ne ovat siellä selkeästi näkyvissä. Olemme kuitenkin hie- man eritelleet niiden sisältöä ja tehneet päätelmiä, joita tulemme tulostavaiheessa esittämään.

5 TUTKIMUKSEN TULOKSET

5.1 Taustatietoa vastaajista

Vastauksia kyselyyn saimme 20 kappaletta. Kaikilla kyselyyn vastanneilla oli joko yksi tai kaksi lasta vuorohoidossa Paraisilla. Vastaajista 75%:lla on Villa Kamomillassa yksi lapsi hoidossa ja 25% vastaajista kaksi lasta. Vastaajien lasten ikähaarukka oli yhdestä ikävuodesta kuuteen. Suurin osa vastanneiden lapsista ovat 3-5-vuotiaita.

Kyselyn alussa oli kysymys, jossa kysyttiin minä vuorokauden aikana lapsesi tarvitsee hoitoa. Vastaajien lapsista suurin osa tarvitsi hoitoa päivisin ja iltaisin. Monet vastasivat myös, että hoitoa tarvitaan viikonloppuisin. Vain yksi kyselyyn vastanneista kertoi lapsensa tarvitsevan hoitoa öisin. Tässä tuleekin ottaa huomioon se, että kaikki eivät palauttaneet täytettyä kyselylomaketta ja todellisuudessa yöhoitoa voi tarvita useampikin lapsi. Suurin osa (50%) kyselyyn vastaajista kertoo lapsensa/lastensa olleen Villa Kamomillassa hoidossa jo yli vuoden ja 35% vastasi lapsensa/lastensa olleen hoidossa yli puolivuotta. Loput 15% kertovat lapsensa/lastensa olleen hoidossa alle puolivuotta.

5.2 Vuorohoidon toteutuminen Villa Kamomillassa vanhempien näkökulmasta

Kysyimme vanhemmilta, kokivatko he saaneensa riittävästi tietoa päiväkodilta vuorohoidosta ja sen järjestämisestä ennen hoidon alkua. Skaalana tässä kysymyksessä oli tarpeeksi, jonkin verran, liian vähän ja ei ollenkaan. Selvästi suurin osa vanhemmista kokivat saaneensa tarpeeksi tietoa vuorohoidosta ja muutamat kokivat saaneensa jonkin verran. Kysymykseen oli liitetty avoin kysymys, jossa kysyttiin mistä asioista vanhemmat olisivat halunneet saada enemmän tietoa. Yksi henkilö, joka oli vastannut saaneensa jonkin verran tietoa, vastasi tähän avoimeen kysymykseen. Hän vastasi kysymykseen seuraavasti: *"Mera detaljerat"*, mikä tarkoittaa suomeksi, että hän olisi kaivannut enemmän yksityiskohtaisempaa tietoa.

Suurin osa vastaajista (60%) koki hoitoaikojen ilmoittamisen päiväkodissa sovitulla tavalla olevan vain harvoin hankalaa. Vastaajista 25% eivät kokeneet hoitoaikojen ilmoittamisen koskaan olevan hankalaa. Kuitenkin 15% vastaajista koki, että hoitoaikojen ilmoittaminen päiväkodissa sovitulla tavalla on lähes aina hankalaa. Vuorohoidossa on useimmiten sovittu, milloin hoitoajat ilmoitetaan viimeistään päiväkodille. Tämä voi kui-

tenkin olla joskus vuorotyötä tekeville vanhemmille hankalaa jos he eivät saa tietää työpaikastaan ajoissa omia työvuorojaan, jolloin hoitoaikojen ilmoittaminen päiväkodille on myös hankalaa. Vanhempien työaikojen myöhäinen saatavuus on kuitenkin päiväkodista riippumaton asia, jota päiväkodin on vaikea kehittää parempaan suuntaan, koska suurin osa vastaajista oli kuitenkin sitä mieltä että käytössä oleva tapa toimii hyvin.

Kyselylomakkeessa oli kysymys siitä, onko päiväkodissa vanhempien mielestä myönteinen ilmapiiri. Suuri osa (75%) vastaajista oli sitä mieltä, että päiväkodissa on aina myönteinen ilmapiiri. Vastaajista 25% oli sitä mieltä, että päiväkodissa on lähes aina myönteinen ilmapiiri. Ketään vastaajista ei ollut vastannut tähän kysymykseen ”harvoin” tai ”ei koskaan”. Tästä voidaan päätellä, että vanhemmat kokevat päiväkodin ilmapiirin myönteisenä ja hyvänä. Kysyimme myös, kokevatko vanhemmat, että päiväkodissa on kiireetön ilmapiiri. Tähän suurin osa oli vastannut (55%), että päiväkodissa on lähes aina kiireetön ilmapiiri. Moni oli myös sitä mieltä (40%), että päiväkodissa on aina kiireetön ilmapiiri. Viisi prosenttia vastaajista oli sitä mieltä, että päiväkodissa on harvoin kiireetön ilmapiiri. Uskomme, että monissa päiväkodeissa on usein haasteena kiireettömän ilmapiirin ylläpitäminen, varsinkin vuoropäiväkodissa kun lapsia tulee ja menee pitkän päivää. Kuitenkin selvästi suurin osa vastaajista oli sitä mieltä, että päiväkodissa on sekä myönteinen että kiireetön ilmapiiri. Tästä pystyy siis päättelemään, että vanhempien mielestä päiväkotitoiminta on hyvin onnistunut luomaan hyvän ilmapiirin aamu- ja iltavuoroista ja lasten ja työntekijöiden vaihtuvuudesta huolimatta.

Suurin osa vastaajista (65%) oli sitä mieltä, että hoitoajoista sopiminen päiväkodin henkilökunnan kanssa on aina helppoa ja joustavaa. Loput (35%) vastaajista olivat vastanneet, että hoitoajoista sopiminen henkilökunnan kanssa on lähes aina helppoa ja joustavaa. Tästä voidaan päätellä, että vanhemmat ovat melko tyytyväisiä päiväkodin puolesta tulevaan joustavuuteen hoitoaikojen suhteen. Joustavuus hoitoaikojen suhteen on korostunut vuorohoidossa, sillä siellä tapahtuu melko paljon hoitoaikojen nopeitakin muutoksia.

Kyselyssä kysyttiin, että kokeeko vanhemmat pystyvänsä keskustelemaan vaikeistakin asioista päiväkodin henkilökunnan kanssa. Selvästi suurin osa vastaajista (74%) oli sitä mieltä, että he pystyvät keskustelemaan asioista henkilökunnan kanssa. 21% vastaajista koki pystyvänsä keskustelemaan asioista lähes aina, ja vain viisi prosenttia vastaajista oli vastannut kysymykseen ”harvoin”. Yksikään vastaajista ei ollut vastannut kysymykseen ”ei koskaan”. Todella suuri osa vastaajista oli vastannut kysymykseen

"aina", josta voidaan päätellä, että päiväkodin henkilökunta on onnistunut luomaan hyvän suhteen vanhempiin ja vanhemmat pystyvät näin keskustelemaan henkilökunnan kanssa jopa vaikeista asioista. Osa vastaajista oli kuitenkin vastannut kysymykseen "harvoin". Kyselystä ei selviä, eikö vastanneella ole ollut tarvetta keskustella henkilökunnan kanssa vaikeista asioista, vai onko hän kokenut että ei pysty keskustelemaan henkilökunnan kanssa vaikka haluaisikin. Yksi vastaajista oli jättänyt vastaamatta kysymykseen ja kirjoittanut kysymyksen viereen "*Ei ole ollut tarvetta -> en osaa sanoa*".

Kyselyssä kysyttiin myös, kokevatko vanhemmat että päiväkodissa huomioidaan lapsen ja perheen yksilölliset tarpeet. Tähän kysymykseen kukaan ei ollut vastannut "ei koskaan" tai "harvoin". Enemmistö vastaajista (58%) oli vastannut "lähes aina". 42% vastaajista koki, että päiväkodissa huomioidaan aina lapsen ja perheen yksilölliset tarpeet. Yksi vastaajista oli jättänyt tämän kysymyksen tyhjäksi ja kirjoittanut kysymyksen kohdalle "*Ei ole ollut erityisiä tarpeita -> en osaa sanoa*". Seuraavassa kysymyksessä kysyttiin, kokeeko vanhemmat, että päiväkodin henkilökunta on kiinnostunut lapsen ja perheen asioista. Suurin osa vastaajista (60%) oli vastannut kysymykseen "aina". 35% vastaajista oli vastannut "lähes aina, ja vain 5 % oli vastannut "harvoin". Kukaan ei ollut vastannut kysymykseen "ei koskaan". Näiden kysymysten vastaustuloksista voidaan päätellä, että päiväkodin henkilökunta on onnistunut hyvin huomioimaan jokaisen perheen tarpeet ja osaa huomioida jokaisen perheen ja lapsen omana yksilönään. Tämä on erityisen tärkeää vuorohoidossa, sillä perheillä voi olla hyvinkin erilaisia tarpeita hoitoaikojen suhteen ja joskus hoitoaikoja voi olla vaikea järjestää. Henkilökunta on myös vastausten perusteella kiinnostunut lasten ja perheen asioista ja kiinnostus välittyy myös vanhemmille.

Suurin osa vastaajista oli sitä mieltä, että päiväkodin henkilökunta ottaa vanhempien toiveet huomioon hoitoon ja kasvatukseen liittyvissä asioissa. Tähän aiheeseen kukaan ei ollut vastannut "harvoin" tai "ei koskaan". Suurin osa vastaajista (58%) oli vastannut kysymykseen "lähes aina", ja 42% vastaajista oli vastannut "aina". Sama vastaaja, joka oli jättänyt myös muutaman aiemman kysymyksen tyhjäksi, oli jättänyt myös vastaamatta tähän kysymykseen ja kirjoittanut kysymyksen kohdalle "*En osaa sanoa, meillä ei ole ollut tilanteita joissa asia olisi tullut esille*". Eräs toinen vastaajista oli vastannut kysymykseen ja kirjoittanut kysymyksen viereen "*Så gått det går då även andra föräldras önskemål ska beaktas i samma grad*", eli suomennettuna "Sujuu hyvin silloin, kun myös muiden vanhempien toiveet otetaan huomioon samalla tavalla". Suurin osa oli myös sitä mieltä, että päiväkodin vuorohoito vastaa perheen tarpeita, sillä myöskään

sitä käsittelevään kysymykseen (kuvio 1) kukaan ei ollut vastannut ”harvoin” tai ”ei koskaan”. Selvästi suurin osa vastaajista (85%) oli sitä mieltä, että päiväkodin vuorohoito vastaa perheen tarpeita aina. 15 prosenttia vastaajista oli vastannut ”lähes aina”. Näistä kahdesta kysymyksestä voidaan päätellä, että vuorohoito Villa Kamomillassa toteutuu vanhempien mielestä hyvin ja vuorohoito on perheiden tarpeiden mukaista.

Kuvio 1. Vanhempien kokemus siitä, vastaako vuorohoito perheen tarpeita.

Kyselyn lopussa olevaan avoimeen kysymykseen vanhemmat saivat kirjoittaa avointa palautetta päiväkodin toimintaan liittyen. Monet avoimeen kysymykseen vastanneista olivat erittäin tyytyväisiä päiväkodin toimintaan ja vuorohoidon toteutumiseen päiväkodissa. Vanhemmat ovat vastausten perusteella myös tyytyväisiä Villa Kamomillan joustavuuteen, mikä on erityisten tärkeää vuorohoidossa. Vanhempien työajat voivat muuttua lyhyelläkin varoitusajalla joten on varmasti mukavaa ja helpottavaa vanhempien mielestä, että päiväkoti sallii äkillisiäkin muutoksia. Alla on eritelty muutamia vastauksia, joista selvästi näkee, että vanhemmat ovat iloisia siitä, että heidän lastensa hoitopaikkana on juuri Villa Kamomilla.

”Olen ollut todella tyytyväinen vuorohoitoon. En tiedä, miten olisimme onnistuneet järjestämään asiat jos vuorohoitoa ei olisi saatavilla. Päiväkodissa on aina positiivinen tunnelma ja ilmapiiri. Sinne voi aina hyvällä mielellä jättää lapsen hoitoon”

”Hyvää hoitoa ja joustavuutta Villa Kamomillassa. Olemme erittäin tyytyväisiä lapsemme saamaan hoitoon 😊”

"Villa Kamomilla on kodinomainen eli lämmin ilmapiiri. Kaikki hoitajat ystävällisiä ja pitävät hyvää huolta lapsista. Vkonloppuisin jos lapseni päiväkodissa, niin X leipoo lasten kanssa. X ja X vei sähköpyörällä retkille. Kaikki lastani hoitaneet X, X, X, X ja muut joiden nimiä en edes muista ovat ihania hyviä hoitajia. Minulle ei tule mieleen mitään risuja eikä kehittämisehdotuksia. Taksikyyti Merituulesta Villa Kamomillaan toiminut hyvin. Päiväkodin johtaja X ammattitaitoinen ja kiva, vrt. Satuniityn edelliseen johtajaan joka ei joustoja suvainnut suuntaan eikä toiseen. Villa Kamomilla Suomen paras vuoropäivähoitopaikka!!"

"Villa Kamomilla är en fungerade & fin plats för mitt barn 😊"

"Meillä on joskus vaikea jättää hoitotarvelistoja ajoissa esim. 2 vk aiemmin, koska toisella vanhemmalla voi tulla nopeitakin ja pitkiä työmatkoja. Muutoksia voi myös tulla hoitotarpeista kesken hoitojakson. Tähän mennessä toiminut hyvin ja joustavasti."

5.3 Vanhempien kehitysehdotuksia Villa Kamomillan vuorohoitoon ja varhaiskasvatukseen

Lähes kaikki vastaajat kokivat, että päiväkodin henkilökunnalla on useimmiten riittävästi aikaa keskustella lapsen asioista ja kuulumisista heidän kanssaan. Vastaajista 55% prosenttia olivat vastanneet lähes aina ja 40%, että päiväkodin henkilökunnalla on aina tarpeeksi aikaa keskustella lapsen asioista ja kuulumisista. Viisi prosenttia vastaajista oli sitä mieltä, että päiväkodin henkilökunnalla on harvoin riittävästi aikaa keskustella lapsen asioista ja kertoa lapsen kuulumisia. Vaikka valtaosa vastaajista oli sitä mieltä, että heidän lapsen asioista keskustellaan riittävästi heidän kanssaan, niin silti olisi tärkeää, että myös tuo viisi prosenttia, jotka vastasivat "harvoin", kokisivat, että heidän kanssaan keskusteltaisiin tarpeeksi lastensa asioista. Toiset vanhemmat saattavat kaivata enemmän tietoa lapsensa päivästä kuin toiset, mutta kuitenkin olisi tärkeää, että kaikki kokisivat saavansa tarpeeksi tietoa lapsensa päivästä ja saisivat keskustella tar-

peeksi lapsensa asioista päiväkodin työntekijöiden kanssa. Vaikka tämä asia ei tullutkaan suoraan ilmi ”kehittämisehdotuksia”- kysymyksen alle, niin voidaan näistä vastustuloksista päätellä, että jotain kehitettävää tässä asiassa päiväkodin puolelta olisi.

Kyselyssä kysyttiin, että tiedottaako päiväkotitiedotus heidän mielestään riittävän hyvin ja ajoissa päiväkodin asioista. 70% vastaajista oli sitä mieltä, että päiväkotitiedotus aina riittävän hyvin ja ajoissa päiväkodin asioista ja 30% prosenttia oli sitä mieltä, että päiväkotitiedotus lähes aina riittävän hyvin ja ajoissa päiväkodin asioista. Tähän kysymykseen olimme liittäneet täydentävän avoimen kysymyksen, jossa kysyttiin millaisista asioista vanhemmat toivoisivat päiväkodin tiedottavan paremmin. Kolme vastaajista oli vastannut tähän avoimeen kysymykseen. Yksi vanhemmista oli sitä mieltä, että olisi hyvä jos eroperheessä molemmille vanhemmille lähetettäisiin kuukausitiedote. Yksi toivoi, että erityistapahtumista tiedotettaisiin paremmin ja yksi vanhempi kirjoitti seuraavasti:

”Vad som förväntas av barn/föräldrar. Tex. vad barnet skall klara av i olika åldrar”.

Suomeksi tämä tarkoittaa sitä, että vanhempi toivoo saavansa lisää tietoa siitä, mitä lapselta/vanhemmilta odotetaan, esimerkiksi tietoa siitä, mitä lapsen tulisi osata minkäkin ikäisenä. Päiväkodin toimintaa voitaisiin siis kehittää niin, että tiedotteet annettaisiin eroperheissä molemmille vanhemmille ja tapahtumista tiedotettaisiin muutenkin paremmin. Päiväkodissa voisi myös olla jossain esillä tietoa siitä, mitä esimerkiksi lapselta odotetaan tietyn ikäisenä.

Kysyimme myös vastaajilta päiväkodin ja kodin yhteistyöstä. Vastaajat olivat pitkälti tyytyväisiä kodin ja päiväkodin yhteistyöhön. Vastaajista 70% kertoivat kodin ja päiväkodin yhteistyön toimivan aina toivotulla tavalla. Loput 30% vastasivat kodin ja päiväkodin välisen yhteistyön toimivan lähes aina toivotulla tavalla. Myös tähän kysymykseen olimme liittäneet täydentävän avoimen kysymyksen, jossa kysyttiin, että millaisissa tilanteissa vanhemmat toivoisivat kodin ja päiväkodin yhteistyön toimivan paremmin. Saimme kaksi vastausta tähän täydentävään kysymykseen. Toinen vanhemmista kirjoitti toivovansa useammin lapsen asioista keskustelua ja enemmän vanhempain vartteja. Hän ehdotti myös, että vanhempain vartteja voisi järjestää myös puhelimitse. Van-

hemman mielestä olisi mukava kuulla siitä, miten lapsen henkinen kasvu ja kehitys sujuu päiväkodissa. Toinen samaan avoimeen kysymykseen vastannut vanhempi on taas kirjoittanut seuraavasti:

"Joskus aamulla tapahtuneista asioista ei ole tieto kulkeutunut myöhemmin työhön tulleille hoitajille ja voi mennä aikaa ennen kuin tieto saavuttaa vanhemmat. Joskus esim. nukkumajärjestelyjen muutokset ovat aiheuttaneet lapsen arkeen ja oloon paljon ihmetelyä ja pohdiskelua ja vanhemmat ovat saaneet tiedon vasta myöhemmin, eivätkä näin ollen ole osanneet selittää asiaa myöskään lapselleen. Pienetkin muutokset voivat tuntua lapsesta isoilta."

Näiden avointen palautteiden perusteella päiväkotitoiminta voisi kehittää tiedonkulkuaan työntekijöiltä vanhemmille. Vanhempainvartteja voitaisiin mahdollisesti järjestää useammin ja päivittäistä tiedonkulkua vanhempien kanssa koskien pieniäkin asioita pitäisi muistaa painottaa työntekijöiden keskuudessa. Kuten aikaisemmin totesimme, niin Malisen ym. (2016, 23) mukaan yhteydenpito vanhempiin voi olla vuorohoidossa haastavaa, sillä vuorotyötä tekevillä vanhemmilla voi olla pitkiäkin arkivapaita, jolloin toiminnasta täytyisi muistaa tiedottaa hyvissä ajoin.

Kyselyssä kysyttiin myös, että kokeeko vanhemmat saavansa tarvittaessa apua ja tukea päiväkodin henkilökunnalta lapsen kasvatukseen liittyen. Suurin osa vastaajista (53%) oli sitä mieltä, että he saavat aina tukea tarvittaessa. 32% vastaajista oli sitä mieltä, että saavat tukea lähes aina. 10% vastaajista koki saavansa tukea henkilökunnalta vain harvoin, ja viisi prosenttia vastaajista koki, etteivät saa tukea koskaan. Erittäin suuri osa vastaajista oli vastannut kysymykseen "aina" tai "lähes aina", mikä viittaa siihen että vastaajat kokevat päiväkodin henkilökunnan ammattitaitoiseksi ja kokevat saavansa apua kasvatuksessa tarvittaessa. Viisitoista prosenttia vastaajista oli kuitenkin sitä mieltä, että kokevat saavansa apua kasvatukseen harvoin tai ei koskaan. Tämä voi johtua siitä, että vastaajilla ei välttämättä ole ollut tarvetta avunsaamiseen, tai sitten vastaajat eivät usko koskaan saavansa apua henkilökunnalta kasvatukseen liittyvissä asioissa. Yksi vastaajista oli kirjoittanut kysymyksen alle "*vet inte, har inte behövt ännu*" eli suomennettuna "en tiedä, en ole tarvinnut vielä" ja oli jättänyt kysymyksen tyhjäksi. Vastaajalla ei siis ilmeisesti ollut vielä ollut tarvetta tuen saamiseen lapsen kasvatukseen liittyen, eikä siksi osannut vastata kysymykseen. Päiväkodissa voitaisiin kuitenkin pohtia, olisiko toimintaa tarvetta kehittää niin, että kaikki vanhemmat kokisivat saavansa apua kasvatukseen liittyen tarvittaessa.

Kyselyn lopussa olevissa kokonaan avoimissa kysymyksessä kysyttiin kehittämiskehdo-
tuksia Villa Kamomillan vuorohoitoon liittyen ja pyydettiin risuja ja ruusuja päiväkodin
toiminnasta. Toiseen kysymykseen oli vastannut kuusi vastaajaa kahdestakymmenestä
(6/20) ja toiseen kahdeksan (8/20). Alla on eritelty vastauksista ne, joista käy ilmi jotain
kehittettävää päiväkodin toimintaan liittyen.

Toiveena sähköinen järjestelmä

*” ”stämpelklocka” för barnen så att man kunde lätt följa upp digitaliskt hur barnet varit
på dagis. Samt en elektronisk kalender som man kan fylla i hur barnet kommer att be-
höva vara på plats, istället för pappers blanketter. Det skulle underlätta för personal &
föräldrar om allt var i ett system: uppföljning & planering.”*

Suomeksi: ” ”kellokortti” lapselle jotta voisi helposti seurata digitaalisesti miten lapsi on
ollut päiväkodissa. Myös sähköinen kalenteri, johon voisi täyttää kuinka lapsi tarvitsee
hoitoa, paperisten lomakkeiden sijaan. Se helpottaisi henkilökuntaa ja vanhempia jos
kaikki olisi samassa järjestelmässä: seuranta & suunnittelu.”

*”Mahdollisesti jokin sosiaalisen median kanava tai esim. puhelimen viestiketju helpot-
taisi tiedonkulkua. Lapset ovat epäsäännöllisesti hoidossa ja joskus jää valmistautu-
matta kivoihin ulkoleikkeihin, kun vanhempi on unohtanut esim. luistimet tms. ”*

Nämä kaksi vastaajaa kaipaavat päiväkotiin jonkinlaista sähköistä järjestelmää tiedon-
kulun helpottamiseksi. Joissain muissa päiväkodeissa on käytössä jonkinlaisia sähköi-
siä kanavia, esim. blogeja tai viestiketjuja, joten tällaisen perustaminen myös Villa Ka-
momillaan ei varmasti olisi mahdotonta. Lasten ollessa hoidossa epäsäännöllisesti tär-
keät tiedotteet voivat jäädä huomaamatta tai tieto tulee liian myöhään. Sähköinen ka-
nava voisi helpottaa tiedonkulkua ja jokainen vanhempi olisi itse sitä lukemalla vas-
tuussa siitä, saavatko he tiedon päiväkodin tapahtumista.

Kaksikielisyys

”Tvåspråkighet skulle uppskattas.” Suomeksi: ”Kaksikielisyyttä voitaisiin arvostaa”

Tämän kehittämis ehdotuksen kirjoittaja toivoo ilmeisesti enemmän yhteistä toimintaa suomen- ja ruotsinkielisille. Päiväkoti on kaksikielinen, mutta ryhmät eivät tee paljoakaan yhteistyötä päivittäin. Yhdessä ryhmät ovat lähinnä ulkoilutilanteissa, joissa lasten täytyisi itse mennä tutustumaan toisen ryhmän lapsiin. Työntekijät eivät erityisesti kannusta lapsia leikkimään toisen ryhmän lasten kanssa, vaan ensisijaisesti leikkitoveria etsitään oman ryhmän lapsista. Päiväkodin toimintaa pitäisi ehkä kehittää niin, että ryhmät olisivat enemmän yhdessä ja lapset oppisivat tuntemaan myös toisen ryhmän lapset paremmin.

Muut kehittämis ehdotukset

”Meillä ei ole ollut tarvetta myöhäisillan hoidolle, mutta mielestäni ”yörauha” alkaa aika aikaisin. Ymmärrän silti, että käytäntö voi olla todettu käytännössä hyväksi, itse haluaisin kuitenkin että lapsi saisi ensisijaisesti nukkua kotona”

”Eläimiä päiväkotitoimintaan mukaan, Hali-koira!”

Kehittämis ehdotusten vähäisen lukumäärän ja sisällön perusteella vuoropäiväkoti Villa Kamomilla toimii vanhempien mielestä suhteellisen hyvin ja vastaa perheiden tarpeita. Kehittämis ehdotuksista ei tullut ilmi mitään sellaista mitä päiväkodissa jo tehdään, mutta mitä pitäisi muuttaa eri tavalla tehtäväksi. Ehdotukset olivat sellaisia asioita mitä voitaisiin lisätä mukaan päiväkotitoimintaan. Esimerkiksi ehdotus eläimistä mukaan päiväkotitoimintaan kuulostaa idylliseltä ja olisi varmasti mukavaa lasten ja henkilökunnan mielestä, mutta käytännön toteutus saattaa olla hankala muun muassa allergioiden takia.

6 YHTEENVETO

6.1 Keskeistä tutkimuksen tuloksista

Tutkimuksen tulosten perusteella vanhemmat ovat pääsääntöisesti tyytyväisiä vuorohoidon toteutumiseen Villa Kamomillassa. Tuloksista huomaa kuitenkin, että myös kehitettävää vielä on, mikäli halutaan pyrkiä parhaaseen mahdolliseen hoidon laatuun ja asiakkaiden tyytyväisyyteen.

Jos tutkimuksen tuloksista etsitään ne, jotka ovat saaneet vähiten ”aina”-vastauksia, joka siis suurimmassa osassa kysymyksistä edusti positiivisinta vaihtoehtoa, niin jonkinmoisia kehittämisen kohteita löytyy. Kehittämisen kohteita voisi tämän perusteella olla: päiväkodin kiireettömän ilmapiirin lisääminen, lasten asioista & kuulumisista keskusteleminen vanhempien kanssa, lasten ja perheiden yksilöllisen tarpeiden ja toiveiden huomioiminen sekä se, että vanhemmat kokisivat saavansa enemmän apua ja tukea päiväkodin henkilökunnalta lapsensa kasvatukseen liittyen.

Tutkimuksessamme kysyimme myös suoraan kehittämisehdotuksia vanhemmilta ja saimme niitä myös muutaman. Kehittämisehdotuksia oli esimerkiksi seuraavia: ”kellokortti” lapselle, jotta voidaan nähdä milloin lapsi on ollut hoidossa. Toiveena oli myös, että tässä samassa järjestelmässä olisi mahdollista ilmoittaa lapsen hoitoajat. Joissain päiväkodeissa Suomessa on jo käytössä sähköiset järjestelmät, joiden välityksellä ilmoitetaan tarvittavat hoitopäivät ja -ajat, samaan järjestelmään voi myös kuulua niin sanottu ”kellokortti”, jolla vanhemmat leimaavat, kun lapsi tulee ja lähtee hoidosta. Sähköistä tiedotusjärjestelmää oli myös muutama muukin toivonut. Myös kaksikielisyyttä oli toivottu arvostettavan ja joku oli toivonut päiväkotiin silloin tällöin hali-koiraa.

6.2 Tutkimuksen luotettavuus

Tutkimuksen validius tarkoittaa tutkimusmenetelmän kykyä mitata juuri sitä, mitä on tarkoituksena mitata. Esimerkiksi kyselylomakkeiden kysymyksiin vastanneet vastaajat ovat voineet käsittää kysymykset aivan eri tavalla kuin tutkija on ajatellut. Jos tutkija kuitenkin edelleen käsittelee saatuja tuloksia alkuperäisen, oman ajattelumallinsa mukaisesti, niin tutkimustuloksia ei välttämättä voida pitää pätevinä. (Hirsjärvi ym. 2009, 231-232.) Kyselylomaketta tehdessämme pyrimme tekemään kysymyksistä mahdolli-

simman selkeitä ja yksinkertaisia, jotta vastaajat ymmärtäisivät ne niin kuin olimme ajatelleet ja vastaisivat sen mukaisesti. Kyselytuloksia lukiessamme ja analysoidessamme huomasimme, että muutama kysymykseen vastaajat ovat voineet vastata eri tavalla kuin ajattelimme. Kysyimme esimerkiksi, että kokeeko vastaaja saaneensa apua ja tukea henkilökunnalta lapsen kasvuun liittyen. Tähän vastaaja on voinut vastata ”ei koskaan”, jos ei ole tarvinnut apua. Vastaaja ei siis välttämättä koe, etteikö henkilökunnalta saisi apua, vaan hän ei sitä itse ole koskaan tarvinnut. Lähes kaikki kysymykset olivat kuitenkin sellaisia, joita ei voi tulkita eri tavalla, kuin mitä me olimme ajatelleet kun kysymyksiä laadimme. Tästä syystä käyttämämme tutkimusmenetelmä eli kysely on mitannut juuri sitä mitä on ollut tarkoituksenakin mitata, ja siksi kyselyä voidaan pitää luotettavana.

Toinen tutkimuksen luotettavuuteen ja arviointiin liittyvä käsite on reliaabelius. Reliaabeliudella tarkoitetaan tutkimustulosten toistettavuutta, eli tutkimuksen kykyä antaa ei-sattumanvaraisia tuloksia. Reliaabelius voidaan todeta muun muassa niin, että jos kaksi vastaajaa päätyy samanlaiseen tulokseen, voidaan tulosta pitää reliaabelina. (Hirsjärvi ym. 2009, 231.) Tutkimuksessamme suurin osa vastaajista oli vastannut samalla tavalla kaikkiin kysymyksiin, vain muutama yksittäinen vastaaja oli vastannut eri tavalla tiettyihin kysymyksiin. Koska monet kyselyyn vastanneista olivat asioista samaa mieltä, voidaan tutkimusta pitää reliaabelina ja luotettavana.

6.3 Pohdinta

Tutkimuksemme toteutui aikalailla niin kuin kuvittelimmekin sen toteutuvan. Meillä on ollut päivämäärät, jolloin minkäkin osuuden tutkimuksestamme on pitänyt olla valmiina. Uskomme, että tutkimuksemme on edistynyt oletetulla tavalla juuri siksi, että olemme pitäneet näistä päivämääristä kiinni.

Tutkimusta tehdessämme pyrimme pitämään kiinni tutkimusetiikan näkökulmasta hyvien tieteellisten käytäntöjen keskeisistä lähtökohdista. Esimerkiksi hyviin tieteellisiin käytäntöihin kuuluu tutkimusluvan hankkiminen sekä muiden tutkijoiden työn ja saavutusten kunnioittaminen. Tutkimusluvan hankimme Paraisten kaupungilta ja kyselylomakkeen saatekirjelmässä kerroimme vastaajille, mitä varten tutkimus toteutetaan ja mitä teemme saamallamme aineistolla. Muiden tutkijoiden kunnioittamiseen kuuluu asianmukaisten lähdemerkintöjen kirjoittaminen. (Tutkimuseettinen neuvottelukunta 2014.)

Eettisiä kysymyksiä tutkimuksemme aikana on herännyt muutaman kerran. Esimerkiksi kyselylomaketta tehdessämme mietimme tulisiko meidän kysyä kyselylomakkeessa onko vastaaja äiti vai isä. Kuitenkin tulimme siihen tulokseen, että se ei ole tutkimuksemme kannalta oleellista tietoa ja oli vanhempi kumpaa sukupuolta vaan, niin molempien mielipiteet ovat aivan yhtä tärkeitä ja arvokkaita. Sekään ei ollut meidän mielestä oleellista tietoa, että kuinka monta prosenttia vastaajista ovat isiä ja kuinka monta äitejä.

Eettistä pohdintaa herätti meissä myös se, kun yhteen vastauslomakkeeseen vanhempi oli kirjannut lapsensa ja työntekijöiden nimiä ja niin ollen tiesimme vastaajan henkilöllisyyden. Nimet vastaaja oli kirjannut positiiviseen yhteyteen, mutta tulimme siihen tulokseen, että tässä tutkimusraportissamme esitämme nimet kirjaimina X, suoja-ten kaikkien henkilöllisyyttä.

Kyselylomaketta tehdessämme tutkimme muita samankaltaisia tutkimuksia ja pohdimme millaiset kysymykset edesauttaisivat meitä saamaan vastaukset tutkimuskysymyksiimme. Räätelöimme kysymykset omaan tutkimukseemme sopiviksi, mutta joitakin samankaltaisuuksia löytyy muiden tutkimusten kanssa.

Onnistuimme mielestämme hyvin tutkimuksemme aikatauluttamisessa ja aikataulussa pysymisessä. Tutkimus on valmistunut ajallaan kun olemme pitäneet aikatauluista kiinni ja tehneet kaiken aina sovittuihin päivämääriin mennessä. Kun olemme olleet uskollisia aikataulullemme, niin tutkimuksen valmistumisella ei ole missään kohtaa ollut kiire, eikä työtaakka ole kasvanut liian suureksi.

Yhteistyömme on sujunut myös hyvin. Olemme joutuneet työstämään tutkimusta todella paljon erillään, mutta silti olemme saaneet yhdessä sovittua kaikesta mutkitta. Ehkä tätä on edesauttanut samantyylinen näkemys tutkimuksesta ja sen tekemisestä. Työskentelytapamme on myös melko samanlainen, joten sekin on auttanut yhteistyötä. Olemme molemmat kunnioittaneet koko tutkimuksen ajan toistemme työtä ja yhdessä sovittuja asioita, jotka ovat olleet oleellisia asioita tutkimuksen onnistumista ajatellen.

Olisimme voineet heti aluksi etsiä enemmän teorial tietoa, sillä me koimme, että sitä uupui ja niin jouduimme loppumetreillä vielä hankkimaan lisää lähdeaineistoa. Joissain kohdissa tämän tutkimusraportin kirjoittamista olisimme voineet ensimmäisellä kertaa kirjoittaa asiat huolellisemmin, sillä joitain kohtia on jouduttu jonkin verran muuttamaan ja korjailemaan jälkeinpäin.

LÄHTEET

- Eloluoto H. 2016. Vuorohoidon tarve kasvanut – Turussa pääsiäisenä tuplamäärä lapsia hoidossa. Kaupunkilehti Turkulainen. Viitattu 28.9.2016 <http://www.turkulainen.fi/artikkeli/385266-vuorohoidon-tarve-kasvanut-turussa-paasiaisena-tuplamaara-lapsia-hoidossa>.
- Forster, M. 2009. Fem gånger mer kärlek. Forskning och praktiska råd för ett fungerande familjeliv. Stockholm: Natur & Kultur
- Färkkilä, N., Kahiluoto, T., & Kivistö, M. 2006. Lasten päivähoidon tilannekatsaus 2005. Sosiaali- ja terveysministeriön selvityksiä 2006:16.
- Heikkilä, T. 2014. Tilastollinen tutkimus. 9., uudistettu painos. Helsinki: Edita Publishing Oy.
- Helenius, A. & Lummelahti, L. 2014. Leikin käsikirja. 2. painos. Jyväskylä: PS-kustannus.
- Hevonoja, J. 2013. Sinkkonen: Pienelle lapselle vuoro hoito voi aiheuttaa hylätyksi tulemisen tunnetta. Yle Uutiset. Viitattu 19.10.2016 <http://yle.fi/uutiset/3-6922437>.
- Hirsjärvi, S.; Remes, P. & Sajavaara, P. 2009. Tutki ja kirjoita. 15., uudistettu painos. Helsinki: Tammi.
- Häkkä, A.; Kuokkanen, H. & Virolainen, A. 2014. Lapsen parhaaksi - lähihoitaja varhaiskasvattajana. 3., uudistettu painos. Helsinki: Edita.
- Jyväskylän ammattikorkeakoulu. 2016. Kauppojen ja kampaamoiden aukioloajat vapautuvat: Lasten vuorohoidon tarve kasvaa. Viitattu 26.9.2016 <http://www.jamk.fi/fi/Uutiset/Ajankohtaista-JAMKissa/kauppojen-ja-kampaamoiden-aukioloajat-vapautuivat>.
- Jyväskylän yliopisto. 2014. Tutkimuksen suunnittelu. Viitattu 22.2.2017 <https://koppa.jyu.fi/avoimet/hum/menetelmapolkuja/tutkimusprosessi/tutkimuksen-suunnittelu#tutkimusongelman-t-sment-minen>.
- Järvinen, M.; Laine, A. & Hellman-Suominen, K. 2011. Varhaiskasvatusta ammattitaidolla. Helsinki: Kirjapaja.
- Jääskeläinen, V. 2016. Kauppojen aukioloaikojen vapautumisen seuraus? ”Lasta ei voi enää hakea kotiin, vaan hän jää yöksi hoitoon”. Savon Sanomat. Viitattu 28.9.2016 <http://www.savon-sanomat.fi/kotimaa/Lasten-kunnallisen-y%C3%B6hoidon-tarve-voi-kasvaa/725057>.
- Kanninen, K. & Sigfrids, A. 2012. Tunne minut! Turva ja tunteet lapsen silmin. Jyväskylä: PS-kustannus.
- Kinnunen, U.; Malinen, K. & Laitinen, K. 2009. Työn ja perheen yhteensovittaminen: perheiden kokemuksia ja ratkaisuja. Teoksessa Rönkä, A.; Malinen, K. & Lämsä, T. (toim.) Perhe-elämän paletti. Vanhempana ja puolisona vaihtelevassa arjessa. Porvoo: WS Bookwell Oy.
- Koivunen, P-L. & Lehtinen, T. 2015. Kasvu kiikarissa. Havainnoinnin käsikirja varhaiskasvattajille. Jyväskylä: PS-kustannus
- Komi, T. 2011. Rytmii vuoro hoitoon. Lastentarha 2/2011, 14-15.
- Laki sosiaalihuollon asiakkaan asemasta ja oikeuksista 812/2000. Annettu Helsingissä 22.9.2000. Saatavilla sähköisesti osoitteessa <http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2000/20000812>.
- Lammi-Taskula, J. (toim.) 2011. Sosiaali- ja terveydenhuollon perusteet. 7., uudistettu painos. Helsinki: WSOYpro Oy.
- Mahkonen, S. 2012. Päivähoito ja laki. Helsinki: Edita.

Malinen, K.; Dahlblom, T.; Peltoperä, K. & Rönkä, A. 2016. Osaamista ja työhyvinvointia vuorohoidon henkilöstölle. Lastentarha 2/2016. Helsinki: Lastentarhaopettaja liitto LTOL.

Marjamäki, E.; Kosonen, S.; Törrönen, S. & Hannukkala M. 2015. Lapsen mieli. Mielenterveys-taitoja varhaiskasvatukseen ja neuvolaan. 2. painos. Suomen mielenterveysseura: Helsinki.

Murray Thomas, R. 2003. Blending qualitative & quantitative research methods in theses and dissertations. Corwin Press, Inc.: California.

Mäkijärvi, L. 2014. Kahden kodin lapset. Miten tuen lasta vanhempien erossa. Jyväskylä: Docendo.

Nironen, S. 2013. Vuorohoidon tarve on lisääntynyt Espoossa. Yle Uutiset. Viitattu 28.9.2016 <http://yle.fi/uutiset/3-6861170>.

Opetushallitus. 2016. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet.

Paraisten kaupunki. 2016. Viitattu 19.10.2016 www.parainen.fi > Palvelut > Päivähoito > Paraisten kaupungin päivähoito > Paraisten kunta-alue.

Siiskonen, T.; Aro, T.; Ahonen, T. & Ketonen, R. (toim.) 2004. Joko se puhuu? Kielenkehityksen vaikeudet varhaiskasvatuksessa. 2. painos. Jyväskylä: PS- kustannus.

Siljamäki, T. Vuorohoidon raamit. Lastentarha 1/2017. Helsinki: Lastentarhaopettajaliitto LTOL.

Simo, M. 2016. Lauantai on päiväkotipäivä yhä useammalle lapselle. Sanomalehti Keski-Uusimaa. Viitattu 28.9.2016 <http://www.keski-uusimaa.fi/artikkeli/361372-lauantai-on-paivakotipaiva-yha-useammalle-lapselle>.

Sosiaali- ja terveysministeriö 1999. Varhaiskasvatustyöryhmän muistio. Viitattu 14.9.2016 <https://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/72992/TRM199904.pdf?sequence=2>.

Stakes. 2005. Valtakunnallisen varhaiskasvatussuunnitelman perusteet.

Terveiden ja hyvinvoinnin laitos. 2014. Lasten päivähoito 2013 – kuntakyselyn osaraportti. THL. Viitattu 27.11.2016 <http://www.julkari.fi/handle/10024/116231>.

Tutkimuseettinen neuvottelukunta 2014. Hyvä tieteellinen käytäntö. Viitattu: 9.4.2017 Saatavilla sähköisesti osoitteessa <http://www.tenk.fi/fi/htk-ohje/hyva-tieteellinen-kaytanto>

Varhaiskasvatustilaki 36/1973. Annettu Helsingissä 19.1.1973. Saatavilla sähköisesti osoitteessa <http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1973/19730036>.

Väisänen, P. 2011. Vuorohoidon tarve ja kysyntä entistä kovempaa Taivalkoskella. Koillissanomat. Viitattu 28.9.2016 <http://www.koillissanomat.fi/?app=NeoDirect&com=6/226/17266/7c02b8deb1>.

Kyselylomake suomeksi

Hyvät vanhemmat!

Olemme sosionomi–opiskelijoita Turun ammattikorkeakoulusta. Teemme opinnäytetyönämme selvityksen vuorohoidon toteutumisesta ja laadusta päiväkotia Villa Kamomillassa. Toivomme Teidän vastaavan oheiseen kyselyyn.

Kyselyn avulla kartoitamme kehityskohteita päiväkodin käytäntöjen ja vuorohoidon järjestämisen suhteen. Kysely on nimetön ja vastaukset käsitellään luottamuksellisesti, vastauksia käytetään vain opinnäytetyössämme. Aineisto hävitetään heti opinnäytetyön valmistuttua.

Pyydämme Teitä palauttamaan lomakkeen henkilökunnalle tai päiväkodilla olevaan palautuslaatikkoon mahdollisimman pian, kuitenkin viimeistään **20.1.2017**.

Jos Teillä on kysyttävää kyselyyn liittyen, annamme mielellämme lisätietoja!

Marleena Hänninen

marleena.hanninen@student.turkuamk.fi

puh. 045-1534194

Milja-Elina Huhta

miljaelina.huhta@student.turkuamk.fi

puh. 045-6519646

TAUSTATIEDOT

1. Vuorohoidossa olevien lasten lukumäärä _____
2. Lapsen/lasten ikä _____
3. Lapsenne tarvitsee/tarvitsevat hoitoa
 - a) päivisin
 - b) iltaisin
 - c) öisin
 - d) viikonloppuisin
4. Lapsenne on ollut/ovat olleet vuorohoidossa Villa Kamomillassa
 - a) 0-3 kuukautta
 - b) 3-6 kuukautta
 - c) 6-12 kuukautta
 - d) yli vuoden

VUOROHOIDO JA SEN JÄRJESTÄMINEN

1. Kuinka paljon saitte mielestänne tietoa vuorohoidosta ja sen järjestämisestä päiväkodilta ennen hoidon alkua?
 - a) Tarpeeksi
 - b) Jonkin verran
 - c) Liian vähän
 - d) Ei ollenkaan

Jos ette saaneet mielestänne tarpeeksi tietoa, niin mistä asioista olisitte halunneet saada enemmän tietoa?

2. Onko perheellenne hankalaa ilmoittaa hoitoajoista päiväkodissa sovitulla tavalla?

- a) Aina
- b) Lähes aina
- c) Harvoin
- d) Ei koskaan

3. Onko päiväkodissa mielestänne myönteinen ilmapiiri?

- a) Aina
- b) Lähes aina
- c) Harvoin
- d) Ei koskaan

4. Onko päiväkodissa mielestänne kiireetön ilmapiiri?

- a) Aina
- b) Lähes aina
- c) Harvoin
- d) Ei koskaan

5. Onko hoitoajoista sopiminen päiväkodin henkilökunnan kanssa mielestänne helppoa ja joustavaa?

- a) Aina
- b) Lähes aina
- c) Harvoin
- d) Ei koskaan

6. Onko päiväkodin henkilökunnalla riittävästi aikaa keskustella lapsenne asioista ja kertoa lapsen kuulumisia?

- a) Aina
- b) Lähes aina
- c) Harvoin
- d) Ei koskaan

7. Tiedottaako päiväkotitoimi mielestänne hyvin ja riittävän ajoissa päiväkodin asioista?

- a) Aina
- b) Lähes aina
- c) Harvoin
- d) Ei koskaan

Millaisista asioista toivoisitte tiedotettavan paremmin?

8. Toimiiko kodin ja päiväkodin yhteistyö mielestänne toivotulla tavalla?

- a) Aina
- b) Lähes aina
- c) Harvoin
- d) Ei koskaan

Millaisissa tilanteissa toivoisitte yhteistyön toimivan paremmin?

9. Koetteko saavanne tarvittaessa apua ja tukea päiväkodin henkilökunnalta lapsenne kasvatukseen liittyen?

- a) Aina
- b) Lähes aina
- c) Harvoin
- d) Ei koskaan

10. Pystytkö luottamuksellisesti keskustelemaan vaikeistakin asioista päiväkodin henkilökunnan kanssa?

- a) Aina
- b) Lähes aina
- c) Harvoin
- d) Ei koskaan

11. Koetteko että päiväkodissa huomioidaan lapsenne ja perheenne yksilölliset tarpeet?

- a) Aina
- b) Lähes aina
- c) Harvoin
- d) Ei koskaan

12. Onko päiväkodin henkilökunta mielestänne kiinnostuneita lapsenne ja perheenne asioista?

- a) Aina
- b) Lähes aina
- c) Harvoin
- d) Ei koskaan

13. Koetteko että päiväkodin henkilökunta ottaa toiveenne huomioon hoitoon ja kasvatukseen liittyvissä asioissa?

- a) Aina
- b) Lähes aina
- c) Harvoin
- d) Ei koskaan

14. Vastaako päiväkodin vuorohoito perheenne tarpeita?

- a) Aina
- b) Lähes aina
- c) Harvoin
- d) Ei koskaan

LOPUKSI

15. Onko Teillä jotain kehittämis ehdotuksia liittyen vuorohoidon järjestämiseen Villa Kamomillassa?

16. Muuta palautetta? Risuja/ruusuja?

Kiitos vastauksistanne! 😊

Kyselylomake ruotsiksi

Bästa föräldrar!

Vi är socionom studerande från Åbo yrkeshögskola. Vårt examensarbete handlar om verkställandet av skiftesvården och dess kvalitet i daghemmet Villa Kamomilla. Vi önskar att ni svarar på denna enkät.

Med hjälp av enkäten forskar vi om det finns något att utveckla om principerna och verkställandet av skiftesvården. Svaren behandlas konfidentiellt och används enbart i vårt examensarbete. Materialet förstörs genast efter att examensarbetet har slutförts.

Vi ber er att returnera svaren till personalen eller till returneringslådan i daghemmet så fort som möjligt, men senast **20.1.2017**.

Om ni har någonting att fråga, ger vi gärna mera information!

Marleena Hänninen

marleena.hanninen@student.turkuamk.fi

tfn. 045-1534194

Milja-Elina Huhta

miljaelina.huhta@student.turkuamk.fi

tfn. 045-6519646

BAKGRUND

1. Antal barn i skiftesvård _____
2. Barnets ålder _____
3. Barnen behöver vård
 - a) på dagen
 - b) på kvällen
 - c) på natten
 - d) på veckosluten
4. Vårt barn har varit i skiftesvård i Villa Kamomilla
 - e) 0-3 månader
 - f) 3-6 månader
 - g) 6-12 månader
 - h) över ett år

SKIFTESVÅRD OCH VERKSTÄLLET AV DEN

1. Hur mycket information tycker ni att ni fått om skiftesvård och verkställandet av den från daghemmet innan vården påbörjades?
 - e) Tillräckligt
 - f) Lite
 - g) För lite
 - h) Inte alls

Om ni tycker att ni inte fick tillräcklig information, vad för saker skulle ni vilja ha fått mera information om?

2. Är det svårt för er familj att meddela vårdtiderna så som daghemmet önskar?

- e) Alltid
- f) Ofta
- g) Sällan
- h) Aldrig

3. Är det positiv atmosfär i daghemmet?

- e) Alltid
- f) Ofta
- g) Sällan
- h) Aldrig

4. Är det lugn atmosfär i daghemmet?

- e) Alltid
- f) Ofta
- g) Sällan
- h) Aldrig

5. Är det lätt och flexibelt att komma överens om vårdtiderna med daghemmets personal?

- e) Alltid
- f) Ofta
- g) Sällan
- h) Aldrig

6. Har daghemmets personal tillräckligt med tid att diskutera om barnets saker och berätta om barnets dag?

- e) Alltid
- f) Ofta
- g) Sällan
- h) Aldrig

7. Informerar daghemmets personal om till exempel daghemmets evenemang tillräckligt tidigt?

- e) Alltid
- f) Ofta
- g) Sällan

h) Aldrig

Hurdana saker önskar ni att personalen skulle informera bättre om?

8. Tycker ni att hemmets och daghemmets samarbete fungerar bra?

- e) Alltid
- f) Ofta
- g) Sällan
- h) Aldrig

I hurdana situationer hoppas ni att samarbetet skulle fungera bättre?

9. Tycker ni att ni vid behov får hjälp och stöd om barnets uppfostran från daghemmets personal?

- e) Alltid
- f) Ofta
- g) Sällan
- h) Aldrig

10. Anser ni att ni kan med förtroende diskutera även om svåra saker med daghemmets personal?

- e) Alltid
- f) Ofta
- g) Sällan
- h) Aldrig

11. Tycker ni att daghemmet ser till ert barn och er familjs individuella behov?

- e) Alltid
- f) Ofta
- g) Sällan
- h) Aldrig

12. Är daghemmets personal intresserad av ert barns och er familjs ärenden?

- e) Alltid
- f) Ofta
- g) Sällan
- h) Aldrig

13. Tycker ni att daghemmets personal beaktar era önskemål om vård och uppfostran?

- e) Alltid
- f) Ofta
- g) Sällan
- h) Aldrig

14. Motsvarar daghemmets skiftesvård er familjs behov?

- e) Alltid
- f) Ofta
- g) Sällan
- h) Aldrig

15. Har ni något utvecklingsförslag om verkställandet av skiftesvården i Villa Kamomilla?

16. Någonting annat?

Tack för era svar! ☺

Tutkimuslupa

TUTKIMUSLUPA

Aihe: Vanhempien ajatuksia ja kokemuksia vuorohoidosta – Vuoropäiväkotä Villa Kamomillan vanhempien ajatuksia vuorohoidosta

Teikjät ja Oppilaitos: Marleena Hänninen ja Milja-Elina Huhta, Turun AMK/TERHY/Sosiaalialan koulutusyksikkö

Paikka: Vuoropäiväkotä Villa Kamomilla, Parainen

Ajankohta: syksy 2016-kevät 2017

18.5.2017

Päivähoidonpäälikkö

Pia Hotanen

Paraisten kaupunki

BILDNINGSAVDELNINGEN • SIVISTYSOSASTO

Strandvägen 28, FI-21600 PARGAS • Rantatie 28, FI-21600 PARAINEN • Tfn / Puh. (02) 458 5700 • Fax (02) 458 5731
www.pargas.fi • www.parainen.fi